

Vēstis

"THE KNIGHT"

Amerikietis karis Vokietijoje, artimo meilēs apaštalas...

DIEVUI IR TĖVYNEI

Published Monthly by

Knights of Lithuania
366 W. Broadway,

SO. BOSTON 27, MASS.
Phone SOUTH Boston 9665

Subscription: Yearly \$3.00
Single Copy 30c.

JOHN KUMPA
Assistant Managing Editor
366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

ASSOCIATES

Joseph Boley
Rev. J. Grinius
Frank Jančius, MIC.
Rev. A. Jansonis
V. Ed. Pavis
Rev. Stan. Raila
Rev. M. Urbonavičius, MIC.

PHYLLIS GRENDAI
Service Members' Letter Box Dept.

JOSEPH J. GRISH
K. of L. Legal Advisor
4631 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

TECHNICAL and ART Dept.
John Kumpa & Stanley Griganavičius

Knights of Lithuania
Supreme Council
Officers 1945-1946

REV. JULIAN GRINIUS
Spiritual Director
3230 S. Lituanica Ave., Chicago 8, Ill.

FRANK RAZVADAUSKAS
President
5 "G" Street, So. Boston 27, Mass.

ANTHONY J. YOUNG
1st Vice President
35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

ANTHONY P. ZICKUS
2nd Vice President
1802 S. 48th Court, Cicero 50, Ill.

PHYLLIS GRENDAI
Financial Secretary
366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

MRS. TILLIE GERULIS
Recording Secretary
38 Providence St., Worcester 4, Mass.

FRANK GUDELIS
Treasurer
129 Rita St., Dayton 4, Ohio

IRENE PAKELTIS
Trustee
4019 S. Artesian Ave., Chicago 32, Ill.

ANNE KLEM
Trustee
183 Dukes St., Kearny, N. J.

RITUAL COMMITTEE
ANTHONY J. YOUNG
35 Hunnewell Ave., Brighton 35, Mass.

ANTHONY J. MAZEIKA
2919 Merwyn Ave., Pittsburgh, Pa.

JACK JUOZAITIS
6822 So. Rockwell St. Chicago, Ill.

All correspondence should positively reach the editorial offices by the 20th of the month of the coming issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

Entered as second class matter June 10, 1943 at the Post Office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879.

True Lithuanians? — Yes or No?

“The law of force has no opposition” — such is the comment recently made by an editorial of one of the country's leading newspapers, the Wall Street Journal, on the present condition of the world. The editorial goes on to say that, as a result, tyranny still enslaves the world.

Present world developments seem to point out the truth of that statement. The forces for evil are pushing ahead and are gradually achieving their aims whereas the forces for good are complacent and seem to be getting nowhere. The latter seem to acquiesce in the policies of the former. The forces for good are lethargic and apathetic and the result is quite obvious: the forces for evil, taking advantage of the situation, are progressing while the forces for good are retrogressing. Commenting upon this situation, the Holy Father, in a recent address, said:

“There is no opposition because the only nation in the world around which could rally a decent respect to the opinions of mankind is losing its faith. It is becoming ashamed of its traditions... The light of freedom for the individual which has heartened men for a century and a half flickers and burns low in a fetid atmosphere from which the sustaining oxygen has been drained.”

The attitude, prevalent in the world today, seems to have taken Lithuanians also into its clutches. It is true that many groups and individuals are working hard for the restoration of the independence of Lithuania. It is also true that, for the first time in history, they are making themselves known to the outside world. Outsiders are beginning to take notice of their efforts. Yet, in comparison to the number of Lithuanians and the potential power they hold, their efforts are insufficient. Much more can be done. Many are content to let others do the work. They fail to realize that every single individual must cooperate in his or her own way in this great struggle. They are, as it were, asleep and they refuse to be awakened. Those born in this country are laboring under the impression that, what happens to Lithuania and her people, is of no concern to them.

Yet, they are the ones who wield the potential power. They are the ones who can do so much to help Lithuania in her struggle for existence.

Today Lithuania is undergoing a process of annihilation at the hands of greedy and merciless Russia. She has been deprived of her liberty, of her institution, and of her very right to live. Her poor people are being persecuted and subjected

šv. Kūdikėlio Jėzaus Teresėlė. — Ji sakė: Mylėkime, mylėkime: mūsų širdys tam ir leistos, kad mylėtume.

Ne artistė ji, ir savo grožio niekam nepozavo. Ji nelūkuriavo pedikiurų, manikiurų kabinetuose... Kosmetika jos veido taip pat nešlifavo. O graži, tikrai graži ji buvo! Vyriškos akys dažnai ją matydavo, matydamos pamildavo; pamildavo ir ji, tik ši jos meilė nesutepdavo vyro širdies, nenuzulindavo, neišdžiovindavo jos pačios sielos, rašo Alf. Sušinskas. Fotografijų amžių gyvenam. Be foto nė žingsnio. O koks tos perdaug mylėjusios mergaitės foto: kaip ji savo kūnu atrodo, kokios linijos, kokios jos figūra?... — Ji buvo aukšta ir grakšti. Jos akys žalsvai žydros, plaukai šviesūs, bruožai švelnūs, taisyklingi, rankos labai gražios. Jos veidas pažiūrėti taurus, proporcingas, odos spalva lelijiška: kalbant apie Dievą parausdavo, ir tatau jam teikdavo nepasakomo žavingumo. Visa jos tobuloji figūra rodė, kad ji nepasakomai skaisti ir dangiška rami. Jos eisena labai rimta ir tuo pačiu metu paprasta, grakšti; ji tokia maloni, tokia lipšni, kad, ją pamatęs arba jos balsą išgirdęs, tuojau pajusdavo jai pagarbos ir meilės.

Teresytė savo meilę Kristui porina: — Nepraisiu nė vienos gėlės, Tau nenuskynusi. Aš nuolat giedosiu meilės giesmę, net skindama rožę iš tankaus erškėčių krūmo. Ir juo smailėsi, aštresni dygliai mano rankas draskys, juo maloniau, skambiau Tau giedosiu pašvęstąją giesmę...

to cruel, harsh treatment, the like of which the world has not seen. Many are scattered all over the world, separated from their homeland and their dear ones. Their struggle is one of mere existence. Their own letters testify that their plight is indeed a most unfortunate one. Still they are not without hope. Amidst their hardships, trials and tribulations, they see a beacon of hope. That hope is America. To her they turn for aid and for the eventual solution of their difficult problems. It is their hope and prayer that America will lend them her hand and lead them back again to a free and independent Lithuania. Well may we ask ourselves: Are we accomplishing anything which can serve as a basis for their continued hope in us?

We are Knights of Lithuania. The constitution of our organization, among other obliga-

tions, binds us to a love for the birthplace of our parents and to the manifestation of that love by active participation in the defense of her cause. It is my contention that we can best do that by the establishment in our councils of committees on Lithuanian affairs. Members elected to these committees would daily peruse literature of all kinds for mention of Lithuania and her people. They would write letters of commendation and thanks to those who write or speak favorably of Lithuania while letters of protest and explanation would be sent to those opposing her. A resolution to that effect was passed by the New England District at its annual convention held in So. Worcester in April 1944. Despite the importance of such committees and the urgency of their immediate establishment, the response has been far from gratifying.

In spite of our own apathy, others, not Lithuanian, take an altogether different attitude. This is made manifest by letters some of them have sent to members of Council 116. The author, Captain Alec Richards, writes:

"Those of us who know and love Lithuania, must bend every effort to make the public aware of the horrors that are going on there".
Dr. W. Elmer Ekblaw, a professor at Clark University in Worcester, writes:

"Will you kindly express to the good Knights of Lithuania, Council 116, my hope that they will not weary in the great task of achieving for their ancestral homeland her just and rightful place among the free nations of the world".

Mrs. R. A. Caldwell, a press agent, remarks:

"I cannot understand how anyone with a sense of justice and a love for humanity can fail to defend the just cause of Lithuania and her people."

Massachusetts Congressman Philip J. Philbin states:

AŠ GRIŠIU

Aš išvykau su rudeniniais paukščiais
Iš savo tėviškės namų;
Stebėjosi plačių padangių aukščiai
Iš mano sielvarto, skausmų.
Pavieškelėj slaptinai ošė žalios pušys,
Kai tėviškei sudiev sakiau.
Mane lydėjo gaudžiai verkdama motušė, —
Ir aš verkiau.
Ir pilki debesys verkšleno.
Ir vėjas staugė taip liūdnai...
Toli paliko tėviškė brangioji mano... —
Tos valandos aš neužmiršiu amžinai.
Dabar jau aš esu laisvoj šalyj,
Vienok man liūdna, neramu.
Skausmingą sielvartą jaučiu krūtinėj.
Ilgiuosi tėviškės namų...

J. M-tas-K-lis.

"We must concentrate upon securing the fullest measure of freedom for the Lithuanian nation."

William Y. Elliot, professor of history at Harvard, urges:

"I hope you will continue to bring to the attention of our government and the press the facts (about Lithuania) as far as you can get at them".

This list can go on indefinitely. The enthusiasm with which they take up the defense of our cause, may well make us bow our heads in shame. They are influential men. They can do more than we can and they are willing to do it. Yet we cannot muster up enough energy to write to them a short letter of thanks and commendation for their efforts. We cannot realize that our letters will please and encourage them to write and speak more in defense of suffering Lithuania. Is it not a shame and a disgrace to us all?

I have often heard the complaint that K. of L. meetings are dead and far from interesting. I have also heard of clamors for action in our affairs but I have heard very few concrete and practical suggestions offered to produce such action. It is my contention that a committee on Lithuanian affairs in a council will do much to create interest in that council. What can be more interesting than the search for articles of any kind on Lithuania, the discussion of them at meetings and the drafting of letters of commendation or protest to their authors? What can create more action than the finding of ways of boosting Lithuania and counteracting Russian propaganda directed against her? Experience has shown that a well-working committee does just that and moves members to accomplish a most noble and patriotic work. Besides, interest in Lithuanian affairs causes others to take notice of and to side with us. Even those pastors who still have this or that against our organization, will be obliged to see the benefits derived from a council in their respective parishes. And the result of all this will be the growth and expansion of our great organization.

Some of your young people are prone to say: "We are Americans. Lithuania is not our country, so why should we be bothered with what is going on there!"

One does not have to be brilliant to make such remarks. It is the easy way out and a poor way of salving one's conscience and of justifying one's conduct of just plain laziness. Furthermore such an attitude is to be condemned for the simple reason that it is both ungodlike and unchristianlike.

About 6000 years ago, God noticed how miserable man was in his sin. He could have left him thus but no, being merciful, He promised man, in the person of His only-begotten Son, a Redeemer Who would deliver him from his misery.

What if the Divine Son had said something like this: "Why should I leave this happiness in heaven and go down to earth? It was man who sinned, I didn't. Man had his chance and he missed it, so it's his tough luck. Why should I be bothered?" We certainly would have been in a very tough spot if He had acted thus. But did He? The crucifixion scene, the most horrible death ever seen on this earth, is proof that Christ took a different attitude. We are supposed to be godlike. Are we being godlike by refusing to help those poor, suffering people at a time when they need it most urgently?

Secondly, in the Sermon on the Mount, Christ gave us the ever solid principles of right living. We are all familiar with the Golden Rule. Christ expressed it thus: "All things therefore whatsoever you would that men should do to you, do you also to them." Christ practised what He preached for the Gospel Writers tell us that He healed the sick, made the lame to walk, the dumb to speak, the deaf to hear and the blind to see. Seeing how weary and hungry a great crowd was after following Him for three days, He said: "I have compassion on the multitude" and promptly performed a miracle by which all were fed from seven barley loaves and a few little fishes. That is how Christ acted toward the unfortunate. Above in this article, I have tried to depict briefly the present difficult condition of our people in Lithuania and elsewhere. We are informed that the Soviets are bent on forcing the return of all refugees back to Lithuania. Rather than return to a veritable hell on earth, many have committed suicide. Others are going insane because of the uncertainty of their condition. They appeal to us. We cannot do too much but we can do something and that is all they expect of us. We can stand up for their rights and protest against the injustices inflicted upon them. We can unceasingly place before the eyes of the American people a vivid picture of the inhumane treatment accorded those unfortunate people. If we do not, can we say that we are christianlike? Can we say that we love God when we fail to love our neighbor, in this case, people of the same blood as we? If we were in their position and we knew that someone could help us and yet refused, how would we feel? Dejected and disgusted, no doubt. That is how they will feel if we are not christianlike in our attitude toward them.

It is, therefore, evident that the objection offered is fallacious. It is, in fact, contrary to every principle of right living. For that reason, it is imperative that we act immediately. Delay will serve only to strengthen the opposing forces. Some time ago, a non-Catholic government official made a statement to the effect that almost 70% of the unofficial mail addressed to the President was coming from subversive elements

Lietuvos lygumose, — vienišas Smūtkelis

over the country and that the President regretted that more good American citizens did not make themselves heard in behalf of good government. The President himself has stated that most of the coming to him came from Communists and those who collaborate with them. Hence, it is not surprising that the Wall Street Journal comments: "The law of force has no opposition". Does not our lethargy make us partly culpable for the Soviet crimes committed upon our good Lithuanians? We who represent the forces for good, ought to be more active and more aggressive than the forces for evil. We, and not they, should represent the 70%.

Dear Knights, wherever you may be, let the past bury the past but let it teach us a valuable lesson for the present and the future. We have been lazy, unchristianlike and ungodlike but it is never too late to turn a new leaf. Let us form these committees in our respective councils. Let us start writing and thus make ourselves heard on Lithuanian affairs. Lithuania deserves a place in this postwar world as a free and sovereign nation and it is within our power to help her gain that rightful place. So let us utilize our power. Thus shall we prove ourselves to be good Lithuanians, fine Christians and excellent Catholics and as one refugee now in Switzerland affirms: "Lithuania in truth shall never forget you but shall list you among her heroes." Are we true Lithuanians? Yes or no? Let our activity in Lithuanian matters furnish us the right answer.

Rev. John C. Jutkevičius.

Tarp Alpių ir Tėvynės

Aukštutinė Austrijos tremtiniai mini Nepriklausomybės paskelbimo dieną

Nauji Laikai Tremtinių Gyvenime. — Tremtiniai Meldžiasi Vidurnaktį Už Ponią Roosevelt. — Karinės Valdžios Sveikinimai Lietuviams Vasario 16 Dienos Proga. — Tarp Praeitės, ir Ateities.

BROLIS NEPAŽINO BROLIO

Gyvybės instinkto, kulku, bombų, gaisrų raginami, vargo šalčio, alkio ir paniekinimų lydimi, ant rankų vaikus nešini — šimtus kilometrų bėgo lietuviai nuo mirties. Gallestis savųjų, laisvo gyvenimo, savo krašto, savo prakaito vaisių — spaudė iš laisvėj atpratusių verkti akių ašaras; skausmas laužė krūtinę, sieloj kūrėsi tragedija, kuri iškraipė veidus, jog brolis nepažino brolio. Žengdamas paskutinį žingsnį iš gimtosios žemės lietuviai, joj paliko visą žmoniškąjį gyvenimą, visą tai, kas gražu, kilnu bei miela ir dėl ko verta gyventi. Tremtiniais prasidėjo Golgotos kryžiaus keliai, kuriais jie klaidžioja be pastogės po pasaulį jau ne pirmas metas. Tad vargas lietuviui nebe vargas, kliūtis ne kliūtis.

ŠEŠIOLIKTOJI VASARIO IŠTREMTA

Susisiekimas sunkus. Niekur niekas neskelbė kada ir kur bus Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo dienos minėjimas. Kilnūs norai nugali susisiekimo kliūtis ir sužinoma tai, kas nebuvo pagarsinta. Pasiilgęs Tėvynės garsų, lietuvis lietuvių ir tos didžiosios tautinės puotos — šešioliktosios vasario iškilmų, iškeliauja tremtiniai ieškoti Aukštutinės Austrijos lietuviškojo židinio — RIEDO, kur jis tikisi pagyventi nors trumpą minutę tais įspūdingais, kurie tą dieną kiekvieną taip maloniai nuteikdavo nepriklausomo gyvenimo metais. Nors nedaug laiko praėjo nuo šešioliktosios vasario atsiradimo, bet ją jau teko švęsti visokiose aplinkybėse ir visai improvizuotai. Per keturis paskutinius okupacijos metus jos reikšmė buvo slopinama, bet visose aplinkybėse tą dieną tautinio judėjimo srovė išsiliedavo po visą kraštą nuo Birutės kalno iki Gedimino pilies, paliesdama tiek tautos elitą, tiek prasčiokėlių. Kai lietuviai negalėjo prisikėlimo šventės švęsti puošniose salėse, ją minėjo miškuose; kai draudė kelti tautinę vėliavą prie vėliavų stiebų bei namų, jos plėvėsavo virš pakelės augančių medžių, kryžių arba kalnų viršūnėse prie berželių svyrūnėlių. Ir šiais tremtinių metais šešioliktoji vasario visame pasaulyje, skaudaus likimo išblaškytas lietuvių mases, pašaukė susiburti ir senomis tradicijomis atžymėti tą kovų, siekimų ir tautinių idealų realizavimų datą — Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo dieną. Tą šventę mes čia Austrijoje minime laisvai, netrukdomai ir dar visur sutinkant paramą ir didelį lietuvių tremtinių tautinių reikalų palankų vertinimą. Bet tik čia... Ir Nepriklausomybės šventė be Tėvynės ir Tėvynės be Nepriklausomybės ir be laisvės. Šešioliktoji vasario taip pat ištremta iš Tėvynės.

ALPIŲ PAPĖDĖJ

Riedo kryžkeliai šešioliktosios rytą rinko lietuvius iš visų Aukštutinės Austrijos kampų į kapucinų bažnyčią. Alpių papėdėj lietuviški veidai ir garsai. Per keliolika minučių ji pilna benamių pabėgėlių. Primityvių barakų gyventojai puošnioj bažnyčioj nors trumpą minutę randa pasiilgto grožio pasitenkinimą ir progą užmiršti pilkąją kasdienybę.

MARIJA, MARIJA, PALENGVINK VERGIJĄ

Kiti pabėgėliai tik po šešių metų vėl pirmą kartą išgirsta bažnyčioj lietuvišką "Pulkim ant kelių..." Kada tė-

vynės meilė ir bažnyčios malda kartu susitinka, tada ir abejingo žmogaus sieloj religijos ugnelė suliepsnoja, vyksta stebuklai. Ir štai Marija, Marija, palengvink vergiją, išgelbėk nuo priešo baisaus..." Tai malda, kuria tremtiniai lietuviai tremiami iš tėvynės kreipėsi į Aukščiausiąjį. Tie patys žodžiai mus neša vėl atgal tėvynėn, kur vergija viešpatauja žiauriausioj formoj, kur vargas ir alkis išsemia paskutines jėgas, kur neramios nemigos naktys trauko paskutinius nervų siūlelius, kur nuo šlykščiausio melo apkurto ausys, kur saulę kraujo garų debesys užstojo, kur teisybę niekšiškumas pakeitė, kur žmogudžių valdžios kulkos kaip maras retina mūsų tautą.

Tėvo T. Žiūraičio pamokslas. "Idejos, jei didžios, nemiršta kaip žmonės..." — Maironio žodžiais dvasininkas stiprina pabėgėlių tikėjimą ir viltis į Lietuvos Nepriklausomybės atstatymą ir visų grįžimą Tėvynėn. Lietuvių kolonijos kapelionas, tautinių ir religinių idealų lygegretiškumo populiarintojas, duoda pagrįstų minčių optimizmui, sklaido neviltis.

Aukos. Jos plaukia stambiomis sumomis, nors pajamos nūn tik pas apskuresniuosius tepasitaiko. Pabėgėliai jautresni, solidariškesni.

Lietuvio tremtinio malda už Tėvynę: "Visagalis, Amžinasis Dieve, kurs sutvėrei tautas ir įdiegei joms laisvės troškimą, gražink, prašome Tave, ir mūsų tautai laisvės dienas, kurios būtų mūsų dvasinei ir tautinei gerovei... Viešpatie Kristau, amžinojo Tėvo sūnau, suburk galingon vienybėn išblaškytus sūnus ir dukras, sujung juos su mumis nesuardomais Tėvynės meilės ryšiais... Šventoji Dvasia, pasaulio ramintoja, guosk mus ir mūsų tautą naujo atgimimo viltimi..."

Tai religijos ir patriotizmo sintezė, tai iš gyvenimo išstumto lietuvių sielos charakteringi išgyvenimai.. Mels-tis ir viltimis gyventi — tai tas jūroje išmesto keleivio gelbėjimosi luotelis.

Paskutinė giesmė — Tautos himnas. "Tegul saulė Lietuvos tamsumus prašalina..." — taip iš širdies sugiedota ir taip norėtusi, kad tie mūsų didžiojo dvasios milžino dr. V. Kudirkos žodžiai bei linkėjimai išsipildytų. Skirstydami spaudžia vienas kitam ranką r linki kitą šešioliktąją švęsti laisvojo nepriklausomojo Lietuvoj.

MOČIUTĖ UNRRA

Iškilmų aktas. Improvizuota, iš arklidės padaryta greitomis pabėgėlių kolonijai salė. Močiutė UNRRA kultūriniam ir tautiniam reikalams pinigų visada suranda, visur paremia. Salė ir scena tautiškai papuošta kaip geras laikas. Norai viską nugali. Salė mažos tautos lietuviškos vėliavos, greta — didžiosios Amerikos, kuri mums yra didi tuo, kad ji kovoja už didįjį žmonių idealą už visų tautų, didelių ir mažų, lygybę ir laisvę. Ji čia plėvėsuoja ne iš paliepimo, bet iš tikros pagarbos. Salėj aukštaičių, žemaičių, dzūkų, kapsų bei zanavikų tarmėmis pašnekėsiai. Pabėgėlių iš visų Lietuvos kampelių, bet pažįstamų nedaug. Juose jau nematyti pirmakščio lietuviško puošnumo. Daugis tik dėka UNRRA yra šiaip taip apsirengę. Šventei ruošti komiteto pirmininkas Aušūra atidaro posėdį, sukviečia prezidiumą ir posėdį praveisti pakviečia Aukštutinės Austrijos lietuvių komiteto pirmininką profesorių Vytautą Marijošų, sėkmingai subūrusį visus čia laikiną pastogę radusius lietuvius. Pirmininkas kalba apie mūsų tautą ištikusią tragediją, apie ištremtą iš tėvynės didžiąją lietuvių šventę, apie pabėgėlių vargus ir paguodas bei svyrūojančias nuotaikas. Štai nuotaikų momentas, pirmininko pagarsintas: — Lagerio dvasininkas, sužinojęs UNO konferencijos sprendimą, kuriuo atmetama komunistinių komisarių reikalavimas prievarta grąžinti pabėgėlius, pažadino vidurnaktį visus lagerio gyventojus, suklypdė ant kelių ir liepė melstis už Ponią Roosevelt ir kitus konferencijos dalyvius, kurie apgynė pabėgėlius nuo išdavimo mirčiai. Tebūna amžina pagarba Poniai Roosevelt ir jos bendraminčiams.

GARBĖ TĖVYNEI, KAD YRA KAM UŽ JĄ ŽŪTI

Po to pagerbiami dėl Tėvynės sudėję galvas savanoriai, knygnešiai ir laisvės kovotojai. "Garbė žuvusiems už tėvynę ir garbė Tėvynei, kad yra kam už ją žūti". — "Kaip mes apsidžiaugtume, kad nors verversėlis šandien atskristų iš savanorių ir knygnešių Tėvynės". Kalbėtojas ir deklamatoriai demostenišku iškalbingumu, šauniomis mintimis ir lyg iš Tėvynės atplaukiančiais burtais vilioja į mielą tėviškę, kurią ne tik šimtai kilometrų, bet ir gili bei tamsi paslaptis skiria nuo mūsų. Žodžio menininkai apie ją liūdnas gaidas kuria. Tas išplaukia iš patyrimo, bet dar daugiau iš nuėjimo, kuris širdžiai šneka, jog ten tą dieną baisi lietuvių medžioklė vyksta, lietuvių tautai rašomas kaltinamasis mirties aktas.

Prof. B. Vitkaus paskaita. Prelegentas peržvelgia tautos asperacijas iki 1918 m. vasario 16 dienos, iškelia vertingos ir naujos medžiagos kovoms į nepriklausomybę išriškinti.

Displaced Persons Officer Captain Fr. di Giakomo prišuntė šventės prezidiumui sveikinimą, kuriame skatino kovoti už taiką, tautų sugyvenimą ir už visų tautų laisvę, kuri ir lietuviams atidarys kelią grįžti į Tėvynę. Už linkėjimus ir už teikiamą lietuviams tremtiniams visokeriopą paramą ir tėvišką globą prezidiumas jam pasiuntė padėką.

Tautos Himnas ir iškilmingo akto uždanga nusileidžia.

TREMTINIO SIELA Į AUKŠTYBES

Pabėgėlių mėgėjų menininkų pasirodymas vakare. Jos klausosi lietuvių, latvių, estų ir slovakų pabėgėlių kolonijos ir UNRRA pareigūnai. A. Prapuolenytė paskambino Brahmsą, Chopeną. Br. Marijošius padainavo porą nuotaikingų dainelių. Pirmą kartą pasirodo lietuvių stovyklos vyrų choras, vedamas jauno dirigento mokytojo Z. Grybino. Chorui pavyksta išjudinti suaukmenėjusią ir džiaugtis atpratusią publiką. Didžiausiu pasisekimu praeina tautiniai šokiai, kuriuos meniškų grakštumu atliko K. Steponaitytės — Marijošienės vadovaujama tautiniais rūbais pasipuošusių lietuvių grupė, kuriai, pagalios pavyko pagauti lietuvių pulsą. Meninis stovyklos pasirodymas užbaigiamas montažu "Tėvynės Garsai", kurį vaidybiškai išpildo L. Mackevičiūtė ir V. Stasiunaitis. Br. Marijošius žavingos su Nemuno krantais dekoracijos, "Op, op, kas ten, Nemunėli, ar tu mane šauki" dainos žodžiai ir motyvai vėl nešė prie neužmirštamų Nemuno krantų, vėl kėlė krūtinę draskantį liūdėsį, gimtųjų sodybų ilgėsį. Tėvynės vaizdų ir garsų harmonija ir žavingumas sulauko krūtinės kvapą, stabdo pulsą, užgauna ir virpina giliausias ir karo išgyvenimų pertemptas sielos stygas. Sieloj audra. Ne tik siela, bet ir kūnas jaučia bangavimą paslaptinių jėgų. Dar lyg šiol nepatirtų išgyvenimų sielos iškilmės, dar neturėta dvasios puota. Merdėjusi tremtinio siela prasiveržė į aukštumas. Iliuzijos. Jos keičiasi. Po kojomis jauti tėviškės žemę. Tėvynės garsai užintonuoja begalybes tautinių motyvų. Akys atkuria artojų šalies vaizdus. Nepažįstamo tautiečio veide matai brolių, sesutę, bičiulį. Nuo Dunojaus krantų, nuo Alpių kalnų pabuvoti Tėvynėj ir ten nors maža minute pasiviešėti už LAISVOS ŠEŠIOLIKTOSIOS VASARIO stalo! Tą iliuzijų minutę norėtusi vison amžinybėn pratęsti.

LAISKIT Į TĖVINĘ

Svečių tostai už Lietuvą, lietuvių tostai už antrąją mūsų tėvynę USA, už Latviją, Estiją ir t.t. Slovakų atstovo tostas už Jungtines Europos Valstybes. Prasideda sutartinės, kurios aidai per tris sales. Įsisiūbuojama taip, kad užsimirštama kasdieninė tema: prisivalgyti, išgerti... Beja, tą dieną ir to netruką. Bet mieliau: "Leiskit į Tėvynę, leiskit pas savus... Svetima padangė nemaloni ne, tėviškė brangi vis regiu sapne." — Vieną dainą baigiant kitą pradendant vėlus laikas arba ankstyvas rytas ragino skirstytis. Pirmoji tremtinių lietuvių tikrai laisvai atšvęsta tautinė šventė prabėgo kaip sapnas, palikdama neužmirštamus įspūdžius.

J. E. ARKIVYSKUPAS CUSHING, D. D., lankydamas diecezijos parapijas teikiant Sutvirtinimo Sakramentą, tarp suaugusiųjų, sutinka ir mažiųjų, kurie turi džiaugsmo pabučiuoti jo arkivyskupišką žiedą.

IŠAUŠ DAR RYTAS

Taip ištremtieji lietuviai minėjo ištremtąją iš Tėvynės vasario šešioliktąją nuo Skandinavijos iki Alpių ir Perenų, nuo Dunojaus iki Reino, Vokietijos griuvėsiuose ir Amerikos dangoraižiuose, bet ji nebuvo minima jos protėvių žemėj Tėvynėj Lietuvoj. Bet mūsų erškėčiais nužymėtoji tautos istorijoje taip yra ne pirmas kartas. Knygnešių ir smūtkelių tauta tremtinių kelius jau pažįsta. Bet lietuviai žino ir šventai tiki, kad: "Juk išauš dar rytas ir prablaivės dangus aptemęs!"

AMŽINAS DĖKINGUMAS

Šiais metais minint vasario šešioliktąją mes visada mintimis buvome su griuvėsiuose ir nežinioj likusiais broliais Lietuvoj. Mintimis mes lankome nežinomojo karivio kapą, kuris daug daug naujų aukų yra priglaudęs. Nepamiršom mes nors iš tolo nulenkti galvas mūsų nemirštamųjų Kudirkų, Basanavičių, Maironių ir kitų kapams. Taip pat mes esam skolingi ir neturėjom pamiršti Rooseveltų, Trumanų, Hulių, Churchillių ir kitų nuopelnų kovoj dėl mūsų laisvės ir dėl šventų žmonijos idealų. Tebūnie jiems amžinas mūsų tautos dėkingumas, o mūsų tautai didi paguoda, kad didieji naujojo pasaulio kūrėjai yra su mumis.

J. Strazdas.

SYMPATHIES TO "LIBERATED" LITHUANIA

The Baltic States

Article by J. Hampden Jackson

Among the omissions in the Potsdam Agreement there was one which has escaped general notice. Nothing was said about the Baltic Republics. These nations are still officially, if tacitly, recognized as independent States by the British and American Governments. By the Russian Government they have been regarded for the last five years as constituent Republics of the U.S.S.R.

This anomalous situation cannot be understood without reference to the events of 1939-40. By 1939 Estonia, Latvia, and Lithuania had enjoyed almost twenty years of undisputed sovereignty, the legal basis of which was Soviet Russia's unconditional abandonment of Tsarist Russia's claims upon them and her recognition of their complete independence in the treaties of 1920. No one till the summer of 1939 suggested that their independence constituted a menace to peace or their internal regimes an insult to democracy. But in June, at the time of the Anglo-French-Soviet negotiations, the Russians proposed that a guarantee, which would involve Russian bases on Baltic territory, be extended to the Baltic States. The Baltic Governments demurred, holding that their Non-Aggression Pacts with Moscow were sufficient, and neither Mr. Chamberlain nor Mr. Churchill saw any reason to press them. "It is sufficient," said Mr. Churchill, "for the Great Powers to declare that the invasion or subversion of the Baltic States by the Nazis would be an unfriendly act, in the full diplomatic significance of the term, against the Grand Alliance."

After the Ribbentrop - Molotov Pact and the ensuing partition of Poland between Germany and Russia, M. Molotov renewed his demand for Russian bases in the Baltic States in more urgent manner. The Baltic Governments gave in with as good a grace as they could muster, leasing military, naval and air bases to the Russians on the explicit understanding that "the realization of this Pact should not affect in any extent the sovereign rights of the contracting parties, in particular their economic systems and state organization" (Article V.)

The Russians behaved admirably for over half a year. Then suddenly, in June 1940, when the eyes of the world were turned on the Nazi eruption to the Atlantic seaboard, the Russian Government sent an army to occupy the whole of the Baltic States, on the grounds, never proved or seriously reiterated, that their Governments had been conspiring against the Soviet Union. There followed a month of terror during which the Baltic countries were cut off from communication with the outside world, their leaders imprisoned or deported and their civil liberties abrogated. Almost the first news that penetrated the West was that the Russians had got puppet governments to hold unconstitutional elections in Estonia, Latvia and Lithuania, and that the resultant deputies had voted for inclusion of their Republics in the Soviet Union.

No Government has ever professed belief in the validity of these elections — except the Nazi Government which, having helped to pave the way for them by whistling the German minorities out of the Baltic States, hastened to offer her congratulations. Vigorous protests came from Washington, where the State Department protested against "devious processes by which the political independence and territorial interests of the three small Baltic Republics were to be deliberately annihilated by one of their more powerful neighbors." More tangible

judgment was passed on Russia's action when Hitler invaded the Soviet Union in June 1941. His armies marched right through the Soviet's Baltic lines on their way to besiege Leningrad, meeting no resistance from the Baltic peoples, who were anxious only to get rid of the Russians. The bases which the Russians had been building for over eighteen months proved worse than useless, for a large Russian force was by-passed and trapped in Western Estonia.

The Germans failed as signally as the Russians had failed to get any popular support from the Baltic peoples. Men who had taken to the *Maquis* to hold out against the Russians, continued to defend themselves against the Germans, and when the Nazis had to retreat from Tallinn in 1944 the free Estonian flag was raised on the citadel for a moment before the Russians again marched in.

The second Russian occupation of the Baltic States resembles the first. The Soviets have changed many planks in their platform since 1940 — they have proclaimed religious toleration and a degree of freedom for their constituent republics — but none of these changes is reflected in their policy in Estonia, Latvia or Lithuania. These Republics are more forcibly and thoroughly *gleichgeschaltet* than ever they were by the Nazis. Religious toleration may have been extended to the Orthodox minorities, but the Lutheran and Catholic majorities have no freedom. In Lithuania, a Catholic country, no Catholic newspaper is published, no Catholic school or seminary is open.

British newspapers have been loath to publish evidence of Russian oppression of the Baltic peoples for fear of weakening the alliance against Germany and of jeopardizing the chances of alliance against Japan. It was an unworthy fear and it has had a shocking result. The British public, so healthily impervious to its own Government's propaganda, has begun to believe that of the Soviet Government. When *Pravda* said the other day: "We recall the days when the People's Parliaments of Lithuania, Latvia and Estonia, elected by universal suffrage, decided to establish a Soviet regime and asked for incorporation in the U.S.S.R.; Baltic workers knew that a Soviet regime meant freedom, prosperity and cultural development for the people," there was no journal to remind the British public that those 1940 elections were made on a single-party list hand-picked by a Russian - controlled committee, and that workers in the free Baltic Republics had been incomparably more prosperous and culturally developed than any in a Soviet republic.

Today the Russian case for incorporation has lost any validity it may once have had. Germany is no longer a menace. Russia's control of Baltic ports is guaranteed by her incorporation of Viipuri and Koenigsberg, which Britain and America have recognized. Mr. Bevin will be as well able as Mr. Eden to sift the evidence on the alleged elections of 1940. By continuing his predecessor's policy of refusing to recognize Russia's incorporation of the Baltic States he will be upholding the main principle for which Britain went to war: and he will be in a position to do so without incurring Communist suspicion of ulterior motives.

Time and Tide.

If all peoples bent every effort toward that end, God and the world would bless mankind with peace. — Miriam R. G. Gould.

ŽMOGUS — VIRŠ VISKO, — sako amerikietis.

PARTIJA — VIRŠ VISKO, — sako komunistas.

Pasaulio Perplanavimo Kryžkelėse

Ar Jung. Valstybių teisingos taikos siekis atsvers diktatūrų užmačias?

Mr. Churchill pasiaiškino. — Amerika prieš komunizmą. — Darštaus veikėjo garbinga sukaktis. — Konkretūs Vyčių darbai liūdią apie jų darbštumą. — Lietuvos Katalikių Moterų Kongrese. — Mrs. Roosevelt apie komunistinę Rusiją. — Lietuvos Tautų Sąjungoje narystė persiliejo į Jungtinių Tautų Organizacijos globą. — Kiek jaunamečių Vakarų Europoje? — Ką reikškia komunistų teigimai? —

● **Rusija Sabotažuoja Taiką.** — Jungtinių Valstybių delegacija sugrįžo iš Paryžiaus konferencijos, kur buvo keturi didieji susirinkę paruošti planus taikos konferencijai, tuščiomis rankomis. Iš sekretoriaus Byrnes pranešimo aišku kiekvienam, kad taikai Europoje pastojų kelią Sovietų Rusijos valdžia. Ji stato reikalavimus, kurie prieštarauja Jungtinių Valstybių užsienio politikos ir teisingumo principams. Tuos savo reikalavimus ji remia tariamo saugumo principais, nes ji sakosi bijanti, kad ateityje Vokietija atsigaus ir vėl puls Rusiją. Bet kada Jungtinių Valstybių atstovas pasiūlė Molotovui keturių valstybių sutartį apsisaugojimui nuo vokiečių agresijos, tai Molotovas nesutiko to pasiūlymo svarstyti.

Sekr. Byrnes net tiek yra nusivylęs, kad, pagaliau, išdrįso pasakyti, —

jei Maskva trukdys taikos konferencijai šią vasarą, jis prašys Jungtinių Tautų Organizacijos daryti atitinkamus žygius.

Iš jo kalbos išryškėjo ir kitas, mūsų manymu, labai svarbus dalykas, rašo "Draugas". — Mūsų vyriausybė jau nebebūsiąti tokia nuolaidi rusų agresijai, kaip ligšiol. Gerai įsidėmėkime šį p. Byrnes pareiškimą:

"Aš nenoriu pripažinti, kad mes negalėtume kooperuoti be paaaukojimo principų. Jeigu mes vaidinsime savo vaidmenį taikos atsteigime, kaip vaidinome karo laimėjime, mes turime imtis ofensyvos."

Iš šitų žodžių reikia suprasti, kad Jungtinės Valstybės savo nusistatymą atsteigti teisingą ir pastovią taiką, kiek galėdamos, vykdys.

Sekr. Byrnes, tiesa, numato sunkumus griežtesnio nusistatymo vykdyme. Tačiau p. Byrnes dar turi vilčių jas išrišti, nes — "Mūsų ofensyva atsteigti taiką tik prasidėjo. Mes dirbsime taikos konferencijose ir Jungtinių Tautų tarybose. Mūsų ofensyvos tikslas neturi ryšių su teritorija ar reparacijomis Jungtinėms Valstybėms. **Tikslas yra taika — paremta ne kerštu ir godumu, bet teisinga taika, vienentėle taika, kuri gali išsilaikyti.**"

Pagaliau, p. Byrnes yra nusistatęs taikos konferenciją laikyti būtinai šią vasarą, nes visa eilė tautų jau nebegali pakelti sunkios okupacijos naštos. Taip sakydamas jis turėjo galvoje ne tik Italiją, Balkanus, bet Austriją, Baltijos valstybes ir kitas, kurias rusai turi okupavę.

● **SIEKIANT TAIKOS SUTARČIŲ.** — Vokietija kapituliavo 1945 m. gegužės 7 d., besąlyginis Vokietijos pasidavimas buvo pasirašytas 1945 m. gegužės 8 dieną, taigi — praėjo daugiau kaip metai, o taikos derybų — nė geros pradžios nepadaryta ir daugelis ne be susirūpinimo klausia — ko mes greičiau sulauksime: taikos sutarties, ar trečiojo karo? — Tam klausimui nušviesti gražiai dalyką išaiškina Fordhamo universiteto profesorius N. S. Timašev, rašo Dr. Prunskis. — Timaševas at-

Lietuvių tremtinių stovykloje, Britų Zonoje. Stovyklos ambulatorijoje lietuvis gydytojas patikrina berniuko sveikatą. Ambulatorijoje be gydytojo ir berniuko yra slaugė, UNRRA atstovas (britas) ir stovyklos reikalų vedėjas.

kreipia dėmesį į tai, kad karą laimėjo trys galybės: USA, Britanija ir SSSR. Visos trys turėtų statyti naują taikos rūmą, tačiau Sovietai elgiasi lyg jie vieni būtų nugalėtojai.

BRITŲ - AMERIKIEČIŲ POKARINIS PLANAS: — Vokietija ir Japonija turi būti rūpestingai demilitarizuotos (nuginkluotos) ir dėl to per kaikurį laiką tie kraštai turi būti okupuoti sąjungininkų kariuomenių. Tuo gi tarpu kiti kraštai, kuriuos Vokiečių armija buvo užėmusi ir kurių vyriausybės buvo, prievarta ar kiek laisvesniu pasirinkimu, įsijungusios į ašies politiką, iš tų kraštų sąjungininkų kariuomenė turi kaip greičiau išeiti, o jie turi būti pavesti tiesėtoms pačios šalies vyriausybėms, ar, jei tokios vyriausybės nebuvo išlikusios, turi būti piličiams sudarytos sąlygos laisvai vyriausybes išsirinkti.

Rinkimai turi būti laisvi, net nei pergalėtojai neturi kištis — nei aprubežiuodami rinkimų laisvę, nei savaip norėdami paveikti į tų kraštų konstitucijų sudarymą. (Mūsų pabraukta. Rusai Pabaltyj darė priešingai.)

Prieškarinės valstybių ribos gali būti pakeistos, bet tik normalių derybų keliu ir atsižvelgiant į vietinių gyventojų valią. Tie visi patvarkymai turi būti sutvirtinti taikos sutartyse; tolimesnei taikai palaikyti sukuriama Jungtinių Tautų organizaciją; sąjungininkų karinės jėgos demobilizuojamos ir pereinama prie pasaulinio nusiginklavimo, karinių jėgų tepalikama tik tiek, kiek būtinai reikalinga taikai ir tvarkai garantuoti.

ŠITOKSAI buvo anglosaksų — Britų ir USA — planas ir tos valstybės, kur tik buvo galima, jį vykdė. Anglų ir amerikiečių kariuomenės beveik visiškai atitrauktos iš Prancūzijos, Belgijos, Olandijos ir Norvegijos ir tų kraštų teisėtoms vyriausybėms paėmė tvarkyti valstybės reikalus. Net ir buvusių priešas, Italija, turi savo vyriausybę ir rinkimų laisvę garantuota. Tiesa, dar pasilieka britų daliniai Graikijoje, bet ne dėl to, kad tenai nešėtų savo spaudą, o tik tam, kad apsaugotų nuo ginkluotų raudonosios imperijos agentų, kurie bandė jėga įsistiprinti, nepaisydami gyventojų laisvės.

TREČIASIS PARTNERIS — SSSR. — Viskas būtų buvę gerai, jei ir trečiasis pergalės partneris — Rusija — būtų tuo pačiu keliu ėjusi. Tiesa, kai vakarykštis SSSR sebras Hitleris savo staigia ataka Staliną įvijo demokratijų draugystėn, persigandęs raudonasis diktatorius kuo iškilmingiausiai pasižadėjo pagerbti demokratijos ir lais-

vės dėsnius, Rusija pasirašė Atlanto Charterį. Tačiau, lyg tik mirtinas pavojus praėjo, tuoj po lemiamų pergalinių ties Stalingradu, Stalino klika pradėjo savaip tvarkytis. Sovietų Rusija viena pati, vienašališkais veiksmais ėmė nustatinėti savo pokarines sienas. Tuoj įjungė į Sovietų Sąjungą rytinę Lenkiją maždaug iki Cursono linijos, tris Baltijos kraštus, dalį Prūsijos, dalį Suomijos ir t.t., versdama tų kraštų gyventojus dalyvauti Sovietų rinkimuose 1946 m. vasario 10 d. Naujos sienos tarp Vokietijos ir Lenkijos, tarp Vengrijos ir Rumunijos Sovietų buvo įvestos nesiklausiant nė sąjungininkų patvirtinimo. Jie tik pastatydavo Britus ir USA prieš įvykusį faktą, praveddami savo planus, kurie kertasi su anglo-saksų atstovaujama laisvės ir demokratijos dėsniais. Savo užimtuose kraštuose (Lenkijoje, čekoslovakijoje, Vengrijoje, Rumunijoje, Jugoslavijoje ir Bulgarijoje), kur tebėra raudonoji armija, Sovietai įvedė komunistų kontroliuojamas vyriausybes, kuriose kominternos agentai įstatyti į svarbiausias ministerijas, kaip Vidaus reikalų (policija), Teisingumo ir švietimo. Tos vyriausybės organizuoja "laisvus rinkimus", pirma iššaudžiusios savo politinius oponentus (priešus), arba juos išveždamos. Tų kraštų politinės grupės, kurios yra palankios britų - amerikiečių linijai, dažnai nubaudžiamos, kaip tas įvyko su 16 lenkų vadų, kuriuos sovietai nuteisė 1945 m. pavasį. Kartais gi vyriausybė atstatoma ir savaip performuojama tiesioginiu Maskvos įsakymu, kaip tas Višinskio buvo įvykdyta Rumunijoje 1945 m. kovo mėnesyje. Šį savo dėsni Sovietai įvykdė Baltijos valstybėse, Lenkijoje, Balkanų valstybėse ir siekia įvykdyti šiaurės Korėjoje, netgi Mandžiūrijoje ir iš dalies Irane. Sovietai, oficialiai neva pritardami, bet savo elgesiu tikrumoje pradėjo sabotazo veiksmus Jungtinių Tautų organizacijoje (UN).

KODĖL Sovietai pasirinko tą nebendradarbiavimo kelią? Tas jau išplaukia iš jų pasaulėžiūros. Dabar Maskvos laikraščiuose pakartotinai iškeliamą klasių kova ir karo neišvengiamumas "kapitalistų pasaulyje". Taigi, Sovietai mano, kad karas tarp dviejų stovyklų turi ateiti ir Raudonoji Diktatūra tam jau dabar ruošiasi ir užimtų pozicijų jokia būdu nenori užleisti.

• **AMERIKA PRIEŠ KOMUNIZMĄ.** — Amerikos atstovas sąjungininkų taryboje Japonai tvarkyti, padarė labai reikšmingą pareiškimą. Tarp kitko jis buvo pasakęs, kad Jungtinės Valstybės nenori komunizmo nei Amerikoje nei Japonijoje. Šį George Atschenson pareiškimą vėliau patvirtino U. S. pasekretorius Acheson, jog Amerika nenori komunizmo nei pas save namie, nei Japonijoje.

• **KUN. JONO BALKŪNO SUKAKTIS.** — Šių metų gegužės 29 d. sukako dvidešimt metų, kai kun. Jonas Balkūnas išventintas kunigu. Jis nuo 1933 m. spalio 1 d., klebonauja V. J. Atsimainymo parapijoje, Maspeth, N. Y. Kun. Jono Balkūno darbštumas, jo platus darbas, jo stipri Dievo ir žmonių meilė eina labai toli už Maspetho parapijos ribų. Visą laiką jis rėmė lietuvių katalikų organizacijas ir jų tarpe L. Vyčius. Kai Lietuva pateko į vergovės pančius, kun. J. Balkūnas buvo pirmose eilėse organizuojant vieningą Amerikos lietuvių visuomenės darbą Lietuvai gelbėti, lietuvių tautos gyvybei išlaikyti. Iš daugelio kun. J. Balkūno visuomeninių pareigų, paminėsim tik šias: L. K. Federacijos Centro valdybos narys, Amerikos Lietuvių Tarybos narys, Bendrojo Amerikos Lietuvių Šalpos Fondo vice-pirmininkas, World Bill of Rights vice-pirmininkas. Kun. J. Balkūnas, būdamas ištikimas savo Išganytojui, jis randa Jame jėgos, galios ir ištvermės atsiduoti Bažnyčiai, Amerikai ir Lietuvai Tautai.

• **DARBAI KALBA PATYS UŽ SAVE.** — Neseniai Chicagoje susiorganizavo Vyčių Seniorai (Vyčių Draugovė), kurios iniciatyva jau nupirkta namas, kuriame bus įstelgtas Chicagos lietuvių jaunimo centras (K. of L. Center). Tai gražus užsimojimas nuo žodžių eiti prie darbų konkrečiai jaunimo problemas rišti ir jam padėti.

● **KATALIKIŲ MOTERŲ LYGOS KONGRESAS.** — Gegužės 14 ir 15 dd., Statler viešbučio puošniame ball-
roome įvyko Katalikių Moterų Lygos 10-tas Kongresas, kuriame dalyvavo trylikos tautų delegatės, jų tarpe ir
lietuvių tautos atstovės: p. Veronika Gecevičienė ir p-lė
Stella Raznauskaitė, Lawrencietės. Ypatingo dėmesio
atkreipė į save lietuvių delegatės, kurios buvo pasipuošusios
tautiškais rūbais ir tas davė progos išskelti Lietuvos
vardą virš kitų, nes kaip pačios delegatės pasiaiškino,
jog jos savo gyvenime nebuvo turėjusios tokios progos
aiškinti, kad jos yra lietuvių, jos atstovauja lietuvių tau-
tą, kuri yra šiandien raudonojo okupanto pavergta.

● **MRS. ROOSEVELT PAREIŠKIMAS APIE RUSI-
JĄ.** — Ji sako, kad Jungtinių Valstybių linija turi būti
aiški ir reikia laikytis šios šalies principų: — This coun-
try's future relations with the Soviet regime depend, in
a large measure, upon this country's having "a very clear
concept of what we believe in and then sticking to that
belief". "They (the Russians) don't think we have strong
enough convictions to think they are worth fighting
for"..... "The American idea of compromise, she added,
might also be considered 'a sign of weakness' by Soviet
representatives. Then she added sharply that the Russians
'have never lived with an opposition. They have always
liquidated their opposition."

Į šias ir kitas Mrs. Roosevelt pareikštas mintis apie
raudonuosius fašistus "The Tablet" redaktorius pastebi:
"Nothing could be truer. The same holds true in the
United States where Mrs. Roosevelt and her coterie for
years have coddled the Red Fascists and they became
powerful and important because the government, its of-
ficials and its propaganda refused to stand up for Amer-
ican ideals and our Constitution. At Teheran, Yalta and
Potsdam Americans were too nice, abstaining from con-
troversy, refraining from brawls, preferring appease-
ment to upholding principles. How true has this been at
home also, for the one thing that forever will stand out
in our minds has been the abrogation of leadership and
the cowardice of those who, even today, excuse or ap-
pease anti-American and anti-Christian forces while look-
ing on those who courageously, consistently and self-
sacrificingly fought the good fight for God and country
as creators of disturbance, over-belligerent, too militant.
Yes, Mrs. Roosevelt at this late date sizes up the issue
correctly. The call is for strong, passionate, even violent
devotion to American ideals as a bulwark in defense of
human society and a challenge to that totalitarianism
which considers kindness and peaceful desire, weakness
and cowardice."

● **LIETUVA ir TAUTŲ SAJUNGA** — Tautų Sajun-
ga (League of Nations) š.m. balandžio mėn. nustojo
veikusi tuo vardu, bet gi savo pareigas ir savo turtą per-
leido Jung. Tautoms (United Nations). Tautų Sąjungos
užduotis: daboti tarptautinės taikos ir saugos patikrini-
mą, dabar atiteko Jung. Tautoms. Nepaisant antrojo Pa-
saulinio karo, Tautų Sąjungos pareigų idėja nežuvo: ją
perėmė Jung. Tautos. Lietuva dar nėra išlaisvinta iš So-
vietų Rusijos jungo; jos dar nėra Jungtinių Tautų tarpe.
Bet Lietuva buvo Tautų Sąjungos nariu iki pat galo, to-
dėl ir jai priderančios pareigos ir jai priderantis turtas
dabar randasi Jung. Tautų žinioje. Lietuva per savo de-
legatę Ženevoje yra rezervavusi savo teisę ir nėra atsi-
sakiusi nei nuo savo turto, nei nuo savo vietos naujoje
Jung. Tautų organizacijoje. Lietuva ta teise pasinaudos
taip greit, kaip Atlantic Chartos ir Jung. Tautų princi-
pai prasidės vykdomi gyvenimai.

● **MR. CHURCHILL PASIAIŠKINO.** — Savo kalbo-
je Waldorf - Astoria Hotel, New York, N. Y. kovo 15,
1946, Mr. Winston Churchill pasakė: "There is no reason
why Russia should feel "ill-rewarded"... In the West the
Baltic States and a large part of Finland have been re-
incorporated in Russia..." Tokis pasisakymas skambėjo
dviprasmiškai ir jam buvo padarytas priekaištas, kad

Pirmyn, pirmyn jauni draugai, saulėti mūs takai!

tai gali reikšti "appeasement" Maskvos diktatūrai. Tą
priekaištą Mr. Churchill atrėmė per savo privatinį sek-
retorių, kuris pareiškė: "Mr. Churchill wishes me to say
that the statement on Baltic-Soviet relations which he
made in his address in New York was simply one of in-
convertible fact. Indeed, he was not purporting to pro-
nounce on the legal or moral aspects of the situation."

● **LIETUVOS JAUNOJI KARTA EUROPOJE.** — Iš
patikimo šaltinio patirta, kad okupuotose Vokietijos zo-
nose suskaičiama vaikų: 1—6 metų apie 8500; 7—10 me-
tų apie 5000; 10—14 metų apie 3500. Taigi bendrai imant
arti 17,000. Jiems ypač trūksta avalinės — kurpių, ba-
tukų, tuo tarpu kai suaugusiems trūksta ir batų, ir bal-
tinių. Geraširdžiai dėdės ir tetos, pirkdami savo vaiku-
čiams, neužmirškite nupirkti antrą batelių porę ir
tremtinių vaikams. Siųskite juos į BALF, 19 West 44th
St., New York 18, N. Y. Iš ten batukai perbėgs per jū-
rą ir atsiders prie jaunos mergaitės ar berniuko lovukės
kaip Jūsų dovana.

● **KOMUNISTINIS BABELIO BOKŠTAS.** — Pasau-
lis jau seniai patyrė, kad komunistų kalbą reikia supras-
ti atvirkščiai, sako J. Kmitas "Darbininke". — Kur ko-
munistai sako "balta", suprask "juoda", kur "dora", su-
prask "nedora", ir tam panašiai. Šia mintimi "Boston
Traveler" tilpo vieno bendradarbio laiškas, kuriame au-
torius negali atsistebėti, koku būdu šių laikų žymi žmo-
nijos dalis (pavyzd. Rusija. Red.) priėjo prie tokio do-
rovinio ir protinio atbukimo, jog reikia tartis dėl reikš-
mės kai kurių visiems suprantamų žodžių, kaip "laisvė",
"demokratija", "fašizmas", "atžagareivis" ir t. p. Tokio
kalboje nesusipratimo rezultatai ypač pasireiškia dabar-
tinėj politikoj. "Pavyzdin, — sako laiško autorius — Ką
reiškia komunistų teigimas, kad Franco sudaro pavojų
tarptautinei taikai? Juk ne Franco kariuomenė priver-
tė Irano vyriausybę padaryti nepakenčiamą jai su Mas-
kva "sutartį"; Turkija nebijo Franco puolimo; Trijestui
negrėšia pavojus iš Franco pusės, bet nuo Maskvos lakie-
jukų; ne Franco Lenkiją pavergė; ne Franco kruvinai
grobia ir plėšia Mandžiūriją, bet raudonieji Kinijos ko-

PAŽINKIME IR UGDYKIME

GERUOSIUS LIETUVIŲ SAVUMUS

Jaunimas, kad ir pasižymi lengvabūdiškumu— negalvoja, kaip koks senis, apie kuriuos nors rimtus gyvenimo dalykus, vis dėlto negali būti toks vėjavaikiškas, kad rūpintųsi vien tik linksmybėmis: vakarais, šokiais ir tt. Idealistinis jaunimas negyvena vien dienos rūpesčiais: jei šandie aš sotus, gražiai apsivilkęs ir dar kur nors pasismaginu, na, tai ir viskas tvarkoj ir... gerai. Ne. Idealinis jaunimas, skirias savo jėgas savo kraštui, nesitenkina tuo, ką šiandien turi, bet žiūri ateitin.

Kiekvienas jaunuolis — vaikinai ar mergaitė — turi suprasti, koku būdu jis gali prisidėti prie tos gerovės kūrimo, kitaip sakant suprasti, savo

munistai. Ne Franco varo agitaciją prieš "imperialistus" Pietų Amerikoje, bet atsigimęs kominternas, kurs imperialistais vadina Jungtines Valstybes ir Britaniją. Ir, pagaliau, ne Franco apstatė šnipais strategines Jungtinių Valstybių vietas. Ir, nežiūrint to visko, kai kurie žmonės tebe mano, kad Franco sudaro pavojų pasaulio taikai, vien dėlto, kad komunistai taip sako... Dar būtų galima pridurti, kad ne Franco pavergė ir smaigia Pabaltės tautas, Austriją, Vengriją, Balkanus; ne Franco išikniso į Prancūziją, knisasi po Italijos pamatais, terorizuoja Suomiją ir Skandinaviją; ne Franco lenda į Korėją, pasigriebė Aleutų salas ir lažosi į Afriką. Žodžiu, visa tą, kas prikišama Franco, kaip tik dirba jo apkaltintoja Rusija. Bolševikai puikiai žino ir tobulai pasisavino igudusių žulikų taktiką... Vadinti Franco pasaulio taikos ardytoju per daug jau juokinga. Jis kaip tik tai daugiausiai taikos pageidauja, kad galėtų nors kiek atsigriebti nuo ano baisaus naminio karo.

pareigas — ką jis turi daryti savo tautos laimingai ateičiai.

Jaunimo pirmas uždavinys ir didžiausia jo pareiga yra — *auklėtis*.

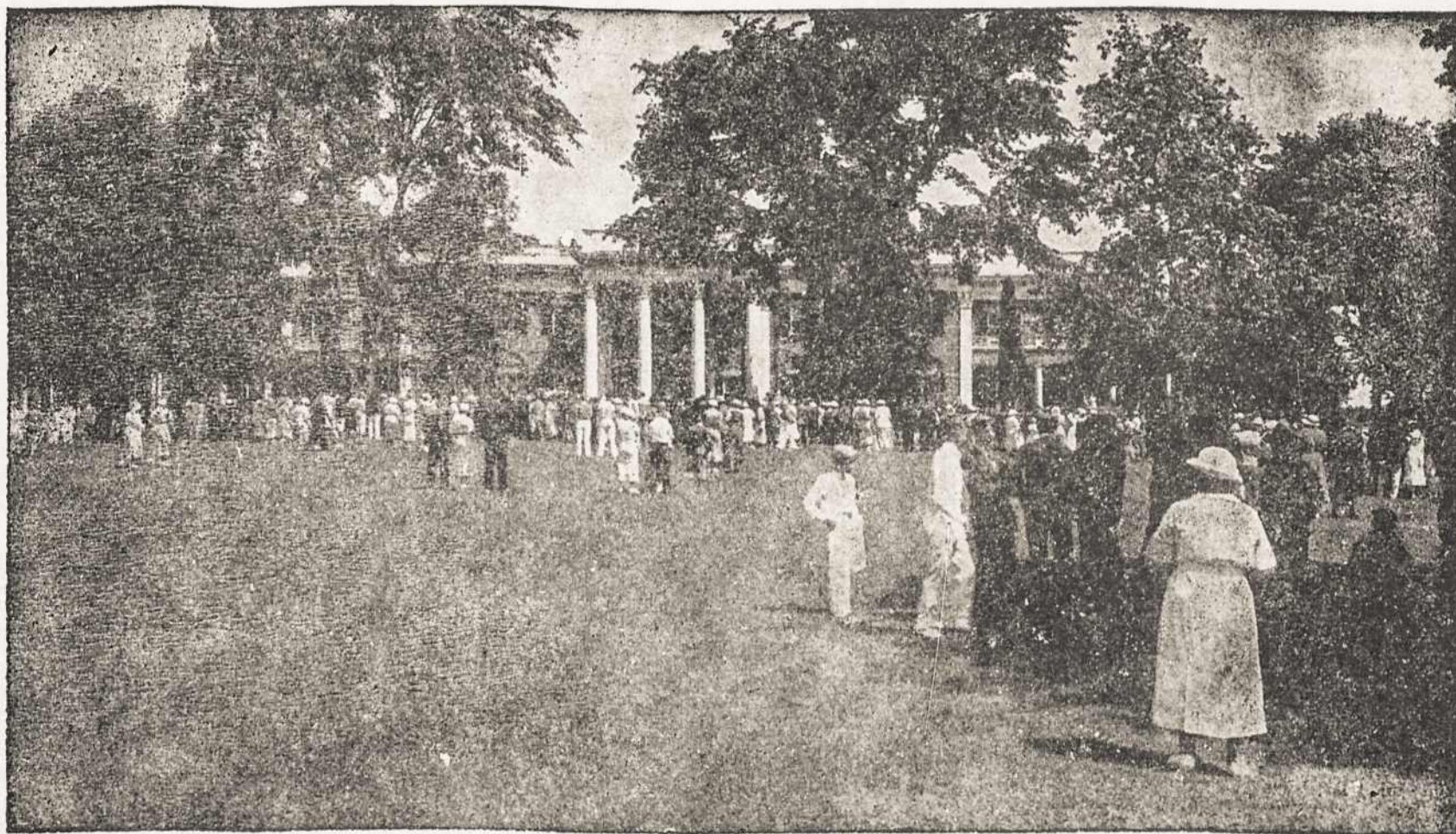
Tautos laimingumas ir jos didybė priklausos nuo to, kiek fiziškai sveiki ir kokio būdo bus jos atskiri tautiečiai. Fizinis (kūno) tvirtumas ir tvirtas būdas, galinga dvasia reikalinga ypač laisvėj gyvenantiems tautiečiams, į kurių laisvę visada gali kas nors pasikesinti.

Auklėdamiesi jaunuoliai turi pirmiausiai atskirti gera nuo blogo. Juk ne be to, kad lietuviai turi ir blogų ypatybių, kaip girtavimas, ištižimas, tingumas, bet šalia blogų nemaža ir gerų ypatybių. Apie tas visokeriopas ypatybes tiek mes patys žinome, tiek daugeliu atvejų kiti mums pasako. Nėra abejojimo, kad tik gerasias ypatybes reikia ugdyti ir plėtoti, o blogasias slopinti ir ne-gailestingai jas rauti su šaknimis lauk.

Kokios gerosios lietuvių ypatybės? Jau senovėj, kaip istorija pasakoja, lietuviai buvę sveiki, stiprūs ir ištvermingi. Atsiminkime, kap Žalgirio mūšyje, kai Lietuvos kariuomenė neteko ginklų, rovė su šaknimis medžius ir pliekė kryžiuočius. Sakoma, kad lietuvius pati gamta užaugindavo fiziškai stiprius, nes mūsų kraštas senovėj buvo apaugęs giriomis ir priversdavo jos gyventojus tu tomis nykiomis giriomis kovoti. Juk nebuvo tada tinkamų priemonių, o vis dėlto sodybas prasiskindavo didžiausiuose tankumynuose. Ši-

Vyčiai ir Studentai baseball rungtynėse, Marianopolio Kolegijos parke...

Marianapolio Kolegijos parkas, Thompson, Conn., kuriame Naujos Anglijos L. Vyčiai, geg. 19, š. m., turėjo savo išvažiavimą ir buvo vaišingai ir nuoširdžiai T.T. Marijonų priimti ir kviesti vėl atvykti pirma proga.

toj kovoj, sakoma, jie ir užaugdavo, kaip tie medžiai.

Lietuviai buvę ir higieniškai ir mėgdavo švarą. Tai taip pat prisidėjo prie jų sveikatingumo. Lietuviai dažnai eidavo pirtin, ką jie laikydavo reikalingu savo sveikatai. Svarbiausia karštoje pirtyje išsivanoję ant palų su beržinėmis šluotomis išeidavo oran ir išsimaudydavę kad ir labai šaltame vandenyje. Toks staigus temperatūrų (šilimos į šalčio) pakeitimas esą kitiems būtų labai pavojingas, net grėsia mirtimi, o lietuviams buvęs sveikas.

Tokie mūsų protėvių pavyzdžiai turi mus vylioti ir turim rūpintis savo sveikatingumu. Pati gamta nebeišauklėja, kaip kad senovėje būdavo, dėlto esama kitokių priemonių žmogaus fiziniams galioms plėtos. Dabar tą galim atlikti per sportą.

Apie lietuvių senovę, kaip jie buvo prisirišę

BENAMIŲ TĖVIŠKĖ

Kai blaškys mus benamius ir nuogus,
Kai tavos nematysim žvaigždės, —
Tavo žemos šiaudinės pastogės
Mus per visą kelionę lydės.

Kai rudens išraškytųjų sodų,
Duonos kąsnio kai mums pavydės, —
Tavo derliaus auksiniai aruodai
Mus per visą kelionę lydės.

Kai šiurpus pavergtosios likimas
Kaip akmuo guls ant vargšės širdies, —
Tavo, žeme, šviesus atminimas
Mus per visą kelionę lydės.

Br. Brazdžionis.

prie savo žemės, kaip jie gerbdavo savo vadus, kunigaikščius, kaip mylėjo savo kraštą, savo gimtinę galima sužinoti skaitant ir mokanties mūsų tautos istorijos. Reikia jaunimui žinoti, kokius lietuviai priešus turėjo ir kokius vargus kentėjo visa mūsų tauta. Reikia žinoti svarbius mūsų tautos įvykius, kurie iškėlė jos didybę; žinoti nuopelnus vadų, kurie buvo tų garbingų įvykių kūrėjai. Pagaliau, reikia žinoti ir tuos nelaimingus įvykius, kurie atneša Lietuvai nelaimę, jon. Tuos įvykius savo širdimi reikia pergyventi, kaip kad pavyzdžiui, patekimas svetimųjų vergi- tik tada praeities laimėjimai atneš mums džiaugsmą ir viskas tas bus mums brangu. Tautos istoriją mokytis, tai reiškia ieškoti ir rasti jėgų, kurios gimdo tokius darbus, į kuriuos mes žiūrim lyg į istorinius įvykius.

Lietuvos kaimynai — vokiečiai senai yra pastebėję, jog lietuviai yra kantrūs ir greit nelaimėj artimui patarnauja; kad lietuvis esti dėkingas už mažiausią, jam suteiktą pagelbą; kad lietuvis yra nuoširdus ir vaišingas; kad mėgsta dainas, kuri skambanti prie kiekvieno darbo; kad lietuvaiteis yra geros šeiminkės, kad jos darbščios ir skaisčios; kad jos žino savo vertę ir bykam neatsiduoda; kad jos mėgstančios gėles, dainas ir tt.; kad lietuvis yra atsargus ir nesileidžia lengvai pavojun stumiamas; kad lietuvis daugiau galvojančias, negu vokiečiai. Visa tai yra geros lietuvių būdo ypatybės ir jas mūsų jaunimas turėtų savyje ugdyti ir auklėti.

Fizinė sveikata ir geras bei tvirtas būdas, tai kiekvieno atskiro žmogaus ir mūsų visos tautos laimės pagrindai.

A. Diržys.

Mūsų tautiniai rūbai

LIETUVIŲ tautiniai rūbai yra senosios lietuvių tautodailės šaka, kuri daug pasako apie to laiko liaudies meną ir kūrybą. Senovės lietuvių tautiniai puošdavosi vien tik namų darbo drabužiais, visiškai nežinodamos jokių užsieninių medžiagų ir raštų. Sodžiaus mergaičių tautiniai drabužiai, tai jų pačių verptos gijos, austi audeklai, rinkti raštai, derintos spalvos ir net jų pačių siūdinti. Dėl to šiandien jie mums taip įdomūs, kad čia neįsimaišė jokia svetima įtaka. Senoviškiausi tautiniai rūbai buvo audžiami paprasčiausiu būdu, tik vėliau audimo būdas tapo sudėtingas, rašto ir siūlų spalvos puošnios. Iš tokiu rūbu dėvėjusios lietuvių tautos dvelkė nuoširdus paprastumas ir naturalumas.

Tautiniai rūbai kiekviename skirtingame Lietuvos krašte buvo taip pat skirtingi, todėl apie juos atskirai ir pakalbėsime. Šį kartą paliesime Žemaitijos, Rytų ir Šiaurės Aukštaitijos ir Dzūkijos rūbus.

Žemaičių mergaičių tautiniai rūbai. Žemaičių audiniai pasižymi ne tiek rašto sudėtingumu, kiek įvairiais audimo būdais. Tačiau ir čia išlaikomas paprastumas, rimtumas ir tvarkingas raštų sugrupavimas. Jų drabužiai pasižymi dryžuotumu, nežymiu languotumu prisišliėjusiu prie išilginių audeklo dryžių. Žemaitės nemėgsta viename audekle daug spalvų. Dvi trys, kartais keturios, sudaro didžiausią spalvų grupę. Spalvų derinime matomas didelis kontrastas. **Mėgiamiausias spalvos: raudona, mėlyna, balta ir žalia.** Vyraujančios — balta ir raudona. Juoda spalva retai žinoma.

Marškiniai siuvami iš baltintos plonos drobės. Per krūtinę susegama, su perpetėlėmis, vidutinio pločio rankogaliais, apikaklė atversta, kurios galai papuošti drobinėmis klotelėmis arba raštuoto audeklo sudaryta juoste. Taip pat puošiamas rankogaliui, krūtinė ir perpetėliai, rankovės su-raukiamos ir įduriama po galu perpetėlių.

Kiklikas siuvamas žemiau liemens smulkiomis klostelėmis ir per krūtinę susegami didelėmis siūlinėmis sagomis. Žemaičių kiklikų būdingos spalvos: raudona, mėlyna ir balta. Dugnas dažnai yra mėlynas.

Sijonas rauktas arba smulkiai klostytas, priejuostės tik rauktos. Sijonas ir priejuostė išilgai dryžuoti. Priejuostės dugnas dažnai baltos spalvos, toliau raudoni, mėlyni ar kitoki dryžiai.

Žemaitės ant galvos dėvi dviejų ar trijų skirtingų kaspinių raugį, kuris atrodo gana puošniai. Kaspinių galai užpakaly ligi juosmens paliekami kabėti. Žemaitės kaklą puošia viena ar daugiau eilių gintaro karolių.

RYTŲ ir ŠIAURĖS aukštaičių tautiniai rūbai. Aukštaitės pasižymi švelnių šviesių spalvų derinimu tautiniuose drabužiuose. Jų marškiniai per

krūtinę taip pat susegami, su baltomis ar raštuotomis perpetėlėmis, siaurais rankogaliais ir atversta plačia apikakle. Rankogaliai ir perpetėlės puošiami siūlelėmis arba karbuotais audekliais trikampiais.

Sijonai švelnių spalvų, languoti, kur atsispindi rinkinių puošnumas. Sijonai ir priejuostės raukiama. Priejuostėms dažnai vartojamas smulkesnis raštas, o apačioj užaudžiamas vienas stambesnis skersinis dryžis.

Rytų aukštaičių kiklikai buvo siūdinami dviejopi. Vienų žemiau liemens stambūs vienas ant kito užkeičiami skverneliai, kitu būdu — kiklikas užpakaly trumpas ligi liemens, priekyje su ilgais pusiau apvaliais skvernais. Šiaurės aukštaitės kiklikus dėvėjo žemiau liemens daug surauktus. Kiklikų spalvos šviesios ir gan ryškios.

Išėiginiu galvos papuošalu senovės aukštaitės dėvėjo auksinį ar sidabrinį galioną karūnos išvaizdos. Jo galai užpakaly susegami. Prie susegimo ilgas, platus, spalvotas kaspinas. Kasas dėvėjo palaidas arba virš galvos sudėtas.

Aukštaitės kaklą puošė dideli gintaro arba raudonai sidabru apkaustyti karoliai.

DZŪKIŲ mergaičių tautiniai rūbai. Jų drabužiai pasižymi dideliu spalvingumu. Sijonus puošia įvairiausių spalvų languotumas. Tas būdinga taip pat ir priejuostėms.

Sijonai siuvami raukti, priejuostės paneriamos ant šniūrelio ir sutraukiamos. Kartais dzūkės priejuostėms vietoj languoto rašto parenka smulkiai žvaigždėtą, kas rūbui priduoja daugiau puošnumo.

Dzūkių marškiniai gražinami languotu audeklu, juostų rinkiniais arba baltai išsiuvinėjami. Siuvami plačiomis perpetėlėmis, apskrita apikakle, per krūtinę susegami. Kartais marškiniai pajvairinami platesnėmis ar siauresnėmis siūlėmis.

Dzūkių kiklikai siuvami priekyje su lopu, kamie įveriami kaspinėliai susirišimui. Tuomet nereikia kitokių sagų. Kiklikas siuvamas žemiau liemens su keturiais vienas ant kito užsikeitusiais skverneliais, o šonuose sudedama po keletą klostelių.

Mergaitės galvas puošia raštuotomis juostelėmis, o kaklą dideliais gintaro karoliais. Batai pusiau aukštai kulnais tinka prie įvairiausių tautinių rūbų.

P. St-tė — "A."

‡ Tėvynės meilė turi eiti iš širdies ir kraujo. Tėvynės meilė pasireiškia ir pasirodo tuo, kiek žmogus ar visa organizacija yra davę savam kraštui, kiek jie užsigrūdinę, pasirengę kraštui dirbt, kiek jie savo dvasia ir charakteriu pajėgūs, kiek ir kaip savo kraštu jie sielojas.

Dr. L. Bistras.

Liet. Vyčių Padėka Marianapoliui

Gegužės 19 dieną, š. m., Marianapolyje įvyko Naujosios Anglijos Vyčių suvažiavimas. Vyčiai pradėjo rinktis karais ir autobusais iš visų aplinkinių Naujosios Anglijos centrų vėlybą rytą.

11:30 val. Marianapolio Kolegijos koplyčioje J. E. vyskupas P. Bučys atlaikė vyčiams šv. mišias ir pasakė pritaikintą gražų pamokslą, išaiškindamas Vyčio vardo reikšmę, kuri keldintina iš raitelio - karžygio. Vadinasi, Amerikos vyčiai pasiėmė vardą iš karžygio, kurį matome valstybės ženkle. Atseit, vytis yra karžygių luomo laipsnis, o kaip kiekvienas titulas duoda ne vien garbės, bet ir pareigas uždeda, tai ir Amerikos vyčiai su garbės titulu užsideda sau pareigą kovoti dėl Dievo ir tėvynės.

Po mišių ir pamokslų, apie pirmą valandą, buvo pietūs Marianapolio Kolegijos patalpose.

Antrą valandą vyčiai, kun. J. Kuprevičiaus ir brolio J. Banio vadovaujami, apėjo stacijas. Užbaigę stacijas grupė sustojo prie a. a. kun. J. Navicko, MIC., kapo ir apskrities pirmininkas Pranas Zvalionis ir rašt. Ona Norkiūtė, padėjo gėlių puokštes ant mirusiojo kapo, pagerbimui mirusiojo dvasios vado ir lietuvio. Tuo momentu kun. J. Vaškas tarė trumpą "eulogy".

Nuo 2:30 ligi 5:30 val. vyko sporto programa — baseball, bowling, softball. Taipgi ekskursija į N. Pras. P. švč. vienuolyną.

5:30 val. vakarienė atvirame lauke.

6:30 v. vyčiai susirinko kolegijos gimnastikos salėn, kur buvo jiems suvaidintas kun. J. Dambrausko parašytas ir pastatytas vaizdelis "Lietuvos žemė". Vaidinimo pranešėju buvo pats vaizdelio kūrėjas kun. J. Dambrauskas, kuris ugningais žodžiais ne tik aiškino vaizdelio turinį, bet ir veikė žiūrovų patrijotinius jausmus karštomis digresijomis.

Pirmą pertrauką kalbėjo Naujosios Anglijos Vyčių dvasios vadas, kun. Jutkevičius, kuris padėkojo TT. Marjonams ir Marianapolio Kolegijos vadovybei už gražų priėmimą ir pasiūlė padaryti rinkliavą vyčių tarpe ir paaukoti surinktus pinigus Marianapolio Kolegijai. Taip ir padaryta.

Antrą pertrauką vaidinimo pranešėjas pakvietė tarti žodį Kolegijos rektorių, kun. dr. J. Vašką. Jis savo tartam žodyje pasidžiaugė gražiu susirinkusių vyčių būriu ir priminė, kad Marianapolis yra Lietuvos ir Marijos žemė, kuri vyčius, kaip lietuvišką ir katalikišką organizaciją, visuomet su dideliu džiaugsmu priima. Po to dar trumpai kalbėjo Marianapolio vyresnysis kun. J. Kuprevičius, kuris padėkojo vyčių dvasios

Iš kairės į dešinę: p. Veronika Gecevičienė ir p-lė Stella Raznauskaitė, kurios garbingai atstovavo Lietuvą Katalikių Moterų Lygos Kongrese, Bostone. Kaip matome jos buvo pasipuošusios tautiniais kostiumais. Visos Kongreso dalyvės buvo labai užinteresuotos Lietuva ir tais tautiniais kostiumais. Jos abi Lawrencietės ir darbščios šv. Pranciškaus liet. parapijos veikėjos. Jos buvo žavėtinai sujaudintos nepaprastu žingeidumu jas apklausinėjant kitų tautų delegačių.

vadui už padarytą rinkliavą, taip pat padėkojo vyčiams už atsilankymą ir kvietė vėl bet kuria proga apsilankyti.

Vaidinimu žiūrovai buvo giliai sujaudinti ir visą laiką atydžiai jį sekė, o kai kurie, matydami scenoje tėvynės vargus, net ašarą nusišluostė. Vaizdelis buvo suvaidintas Marianapolio High School mokinių. Mokiniai vaidiniman sudėjo visą savo jaunulišką sielą. Jiems vaidinti, atrodo, yra garbė ir šventė, ir jie savo entuziazmu užkrečia žiūrovą.

Dalyvavo apie 200 vyčių, tarp kurių mėtėsi ir jų vadų: kun. J. Jutkevičius, kun. A. Abračinskas, kun. J. Vaitekūnas, kun. V. Puidokas, adv.

A. Young, M. Norkūnas ir kiti.

N. A. Lietuvos Vyčių apskrities valdyba nuoširdžiai dėkoja Marianapolio Kolegijos vadovybei ir studentams, o ypač J. E. vyskupui P. Bučiui už atnašautas šv. mišias ir gražų pamokslą. Taipgi nuoširdi padėka ir N. Pras. P. švč. Seselėms už JŪ malonų priėmimą.

•
"Šiuose laikuose tie, kurie skaito ir platina katalikiškus laikraščius, daug daugiau daro naudos ir sielai, ir Bažnyčiai, ir tėvynei, negu, kad statytų bažnyčias, ar puoštų altorius". —PIJUS XI.

Officialus Skyrius

NOTICE

TO ALL COUNCIL FINANCIAL SECRETARIES

At least one member of a family belonging to the K. of L. MUST receive "Vytis". Dues are \$3.00. Other members of the family pay \$2.00.

"Vyties" Fondo Rēmėjai

Mrs. Helen Kachanis — \$1.50.

Po vieną dolerį — Rev. Michael F. Tamulevičius, Mrs. Eva Sabasevičienė, Mrs. J. Kinchius, Martha Kaminskas, G. Klimas, Robert Kerdiejus, A. Paulekas, Marianne Daunis, A. Neveraitė, Anthony Morkūnas, O. Balsaitė, Miss Tafille Sedakus, Nancy Stokes, Victoria Masilunas, Matas Zujus, Mrs. A. Bernotas, Mrs. Rose Clement, Newark, N. J. Casimir Pinigis, Adam Alukonis, Michael Dudas, Clara E. Buck, Anna Baravikas, Frances Zitkus, Joseph V. Jakstis, A. Skrebutenas, J. Lebezinskas, Sophie Weyman, Zigmant Juknis, J. Antanaitis, Jonas Seckus, James Navitsky, M. Galkauskienė, Mr. and Mrs. Josephine Pivarunas, K. Idukas, B. Palilunas, Richard Le Blanc, Paul Peter Twardzik, Mrs. A. Baronas, C. Vaskas, Mrs. A. Romeika, Mrs. Z. Juska, P. Pleinis, C. Sundbach, Mrs. A. Casperite, A. Rakauskas, O. Zmerskienė, Jonas Vilkišius, A. Smailis, Peter Carroll, Nellie Pechulis, Rose Zarambo, K. Backis, A. Pranaitis, Helen Baur, Peter Bukota, Nevierai, Edw. Ambrose family, Longinas švelnis, V. P. Svelnis, Agnes Saucunas, Eugenia Bagdonas, K. Cenkus, Julia and Theresa Nevronis, Juozapas Makstutis, A. Majauskaitė, J. Krasinskas, K. Pranulis, Mrs. J. Vilkas, Mrs. E. Paulauskas, Rev. P. Sabulis, F. E. Galinis, M. and G. Jackstis, Mrs. Peter Washkey, Rev. M. J. Urbonas, Anna Urban, Mrs. M. Posk, Eleanor Katilus, Pranas Zurinskas, Frances Bakshis, Mrs. Sophie Shaltz, Rev. Dr. J. Starkus, Mrs. J. Adamaitis, Kaz. Ramanauskas, Lillian Bender, Sophie Luinis, Anna Luinis, James Kabialis, Mrs. S. Sluzas, Ed. Misius, A. P. Zickus, Rev. C. Zvirblis, O.P., J. Dailidenas, Eva Gudaitis, A. Swekalas, W. S. Alinskas, E. J. Vaskas, Julie Trinka, Ann Lavitski, A. and A. Grazulis, Walter Chinik, Mrs. M. Navitski, Theodore J. Mankus, J. P. Rauptis, Frank Mankus, Ruta Matjoskaitė, Albin Marcinkus, William Adams, Jos. M. Mozeris, Agnes Chessick, A. Waitekus, Mrs. Valintas, John Phillips, Anne Klem, M. Saveikienė, Charles Chingas, Eugenia Karpus, V. Mockapetris, A. A. Bulava, Carolyn LaVers Purcell, M. Ratkus, P. Zamulevic, A. J. Migell, P. Martinaitis, Mrs. Anna Ulis, Martha Chasse, Mike Chasse, Francis Andreliunas, Vincent Romazas, R. S. Posk, A. Tukis, J. Pukis, A. Vaichaitis, A. M. Sutkaitis, Mary Grigaliunas, N. N., A. Luinis, Geo. Carrozza, V. Mottola, E. Yankauskas, Raymond Paul, Spranaitis, O. Unguras, Cambridge Lith. Catholic Club, M. Motoski, J. Antanaitis, Lois Francario, Donats, J. Frances Matulevic, Nellie Stigas, N. C. Smolsky, Mrs. J. Ringaila, A. Gričius, Bertha Savickis, Victoria Wernes, Irene Pakeltis, N. Lingaitis, E. Nenarts, Gegznas, Joseph and Frank (Penna), Emelia Carroll, S. Karsok, A. Luckasavage, Mrs. A. Karmick, Edw. Pokropus, G. Brasiskienė, J. Skistimas, Mrs. V. Pevenski, Mrs. A. Yucas, Mrs. S. Bumblis, A. Sweda, K. Simkus, Dr. Jos. Antanelis, A. Lucas, T. Misiunas and A. Pleinis, Miss F. Mazeika, Jos. Austras, Mr. Geo. Pekarski, P. Jacunskas, L. J. Bushnell, Michael Marks, M. Lucas, Joe Adlis, Charles Ball, Kalinauskai, M. Gaputis, Rev. Geo. Gu-

rinskas, Jane Flaherty, Martin Holmer, Tony McAlear, Harold Melchin, S. Charnelis, L. Cheron, B. Grigaitis, J. Kane, Joe Griffin, John Lopetinek, W. Siders, Peter Paul, Mike Albanes, A. D. Reynolds, Thomas Kelly, Bill Scotton, J. Sachetti, Stanley Wall, Pat Cutler, L. Sherman, G. Pechulis, J. Mills, J. Cidlevicz, A. Gatti, G. Thompson, Peter King, Thos. J. Holmes, F. Lamizard, J. V. King, P. Butkevičius, M. Jackson, John Hogan, P. Hickey, J. Martinas, J. J. Driscoll, Murray Young, J. J. Cotter, Richard Doyle, James McNally, Chas. Urbon, Harvey Linfield, J. A. Shapalis, Nell Miller, M. Savukynas, Mrs. A. Platt, Mrs. C. Zukauskas, Wm. Kowal, John Peciukas, V. Yatkauskas.

PAIEŠKOMAS

ANTANAS STRAZDAS, Juozo sūn., gimęs Vačekių k., Vaškų parap., 1940 metais gyvenęs Rochester mieste. Paieškomas prašomas atsiliepti: "Vytis", 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

"Tik Jūs Jiems NUŠLUOSTYSITE AŠARAS"

Tremtinio Studento Laiškas BALF'ui:

"Brangūs broliai ir sesės! šiom keliom eilutėm leiskite padėkoti Jums už tokią didelę paramą, kurios sulaukiau iš Jūsų sunkiose tremtinio valandose. Už šitą Jūsų pasiaukojimą, žinau, neatsilyginsiu nei auksu, nei kitom gerybėm. Širdingumas atmokamas tik tuo pačiu! Tad šiais keliais žodžiais, plaukiančias iš Jus visus-as mylinčios ir dėkingos širdies, tariu Jums lietuvišką ačiū!

"Iš išdraskytos, degančios, kraujuje paskendusios tėvynės, paliktos irgi ne savo gera valia, išnešiau... tik gyvybę. Karo audroje, ugnyje ir bombose tęsiant ilgą, sunkų prievartos darbą, nežmoniškuose Vokietijos lageriuose, suvargau, nuplyšau, daug dienų ir nedavalgiau.

"Karui pasibaigus, vargais negalais atsidūriau Paryžiuje, dar daugiau nuplyšęs, dar alkanesnis. Ir ne kas kitas, tik Jūs, brangios sesės, mylimi broliai, per puikią Jūsų išaugintą organizaciją — BALF'ą sunkiausiai man gyvenime momentu ištiesėte man pagalbos ranką. Jūs mane aprenėte puikiu kostiumu, paltu, sušildėte gražiu megstuku, tvirtai gražūs batai apsaugojo kojas nuo šalčio. Tų dalykų daugiausia tremtiniais ir reikalinga! Gausūs maisto siuntiniai, nenuilstamai iš Jūsų plaukią, mane pavalgydino!

"Dar daugiau, Jūsų suaukotais pinigais atidarėte man kelią į Paryžiaus Universitetą, drauge su 50 kitų nelaimingų jaunuolių tremtinių. Paryžiaus lietuviška studentija, išaugusi tik Jūsų pastangomis, savo mokslu Jums įrodys savo padėką.

"Tik Jūs, brangūs tautiečiai, davėte man gražų, žmonišką ir prasmingą gyvenimą! Jums visiems mano nuosirdžiausia padėka!

"Mano linkėjimai: nenuilskite, darbuokitės ir toliau. Tik to Jūsų milžiniško darbo vaisiai tėra vienintėlis siūlas, ant kurio laikosi šimtai tūkstančių tokių nelaimingų tremtinių, be duonos, pastogės ir rūbų, be tėvynės, kaip ir aš. Tik Jūs jiems nušluostote ašaras, sukeliate šypseną vargų ir skausmo išvagotuose veiduose!

"Jūsų gerą širdį, dosnumą telydi laimė ir pasisekimas. Jums visada dėkingas,

Studentas Jonas Galminas.

DAYTON, OHIO

COUNCIL 96

We have been trying to have a lot of dates on our Activities Calendar so as to make it very interesting and have all the members really want to come. Also to have such a good time that those who don't participate in our doings will wish they had after it is over.

The Mother's Day Party was a success. It was a case of eat, drink and be merry, with music to help it along. I am sure the parents had a very nice time.

We don't want anyone to forget that we have another date on June 22. This time it is to be a dance.

Name — TWILIGHT TWIRL

Given By K. of L.
HOLY CROSS HALL
Music — John Noreikas

Donation 35c.

Let's have everyone come, young and old. And don't forget to bring your friends. I am sure you will have a nice time.

These are all the dates in our Calendar at the present times. So I'll sign off and start out for some fun myself.

Dottie.

Pupos

— Sumindytos, sudraikytos,
Visos pupos nurašytos!..
Senis pyko, vaikus barė,
Kam jie žalą darže darė.

— Nu, palaukit! Rytoj dieną
Nusitversiu, tarė, vieną!
Aš jam kailį kaip to genio
Nurožuosiu lazda senio!..

Senas buvo jau senelis;
Tupinėjo, kaip genelis.
Labai pyko, labai iršo,
Apie pupas užsimiršo.

Ant rytojaus vaikai dieną
Šliaužė pupose po vieną,
Ir per sargą labai baisų
Nebeliko pupų vaisiaus.

WORCESTER, MASS.

COUNCIL 26

At our last meeting, we welcomed a few old members back from the service and then some new ones, too. Some of them have already been put on a few of the Committees. A good beginning.

We're preparing for our annual picnic to be held at Maironis Park on, June 16th. All are welcome to come down and enjoy themselves and even give a helping hand. Eugene Parulis and Joe Brazauskas are really getting up quite a committee. Now fellas are you sure all those gals are going to be on it, or is that just an easy way to get phone numbers?

Father Mazukna started our religious talks since the last meeting. They are short and interesting — just the way we appreciate them.

What a day was had at Marianapolis! The fellows certainly enjoyed the bus trip down. What with refreshments and all. Dotty and Adele came pretty close to missing it. Too bad they live so FAR away. The event of the day was the ball game. Somehow it's a shame to even mention it. To think that our boys let those South Boston gals get the best of them. It was bad enough their boys were winning, but when the gals did, too, that was too much. Does anybody know the score? Can't decide who did the most yelling and the least ball catching — Frank Thompson or Frank Ivaska? That's what Joe Sakaitis gets for stealing those bases. Guess he just underestimated the girls. Mary, it was lucky they didn't put you in as umpire after you kept yelling for a new one. All in all, we all had fun watching that game.

For a new member, John Gadilauskas does O.K. He's always surrounded by a group of gals. Is it because he tells them adventure stories or shows them what he learned on the "islands?"

Dotty Zallas and "Chubby", the two inseparables, were together again after he walked across those treacherous bleachers to sit with her.

Frank Markunas was there with his camera. Here's hoping you had

some film in it. He kept clicking it all day long. Some of those pictures should be very interesting.

A grand day was had by all.

We're all wishing Bill Kuchinskas a speedy recovery so he'll be back with us very soon — this wish comes double from the bridge club.

Daisy.

PATERSON, N. J.

COUNCIL 61

Our May ride to Bear Mountain will long be remembered. Though the weatherman wasn't exactly with us, yet later on in the afternoon Old Man Sole came out sufficiently so that one could get a glimpse of our Ladies rowing on the lake. What happened to the Knights?

Why's and Wherefore's?

Why did Dot D. keep the bus waiting? Helen & Joe keep to themselves? Adele stay in the bus? Tony want to be left alone? Mae go looking for mushrooms? Frank need the aid of 3 Ladies while rowing? Mickey climb the mountain the hard way?

In spite of everything, we all enjoyed ourselves and are waiting for the next ride.

We shall report the highlights of the N. Y. & N. J. district meeting which was held last month in our parish hall in the next issue and at which meeting we were hosts.

The Committee on Arrangements for our next event — PICNIC — is working diligently towards its success. It is to be held at PARMELLI'S PAVILION, PATERSON, N. J. Co-operation, naturally, is expected from all our members.

Lost and Found Dept.

Anne B. was in Mexico for a few days.

Pauline L. has returned from her vacation in Pennsylvania. Wonder if Ben liked being bachelor, temporarily? Pauline S. is convincing her husband to join our council.

John S. is working days. Expect his presence at meetings, now.

Joe J. is working nights — will miss his suggestions and co-operation, for awhile only, we hope.

This column is reserved by us for next month, too.

M. & T.

Clips from the New England K. of L. District Convention - Brockton

On the week-end of April twenty-seventh, the infant Council One hosted the Annual N. E. District K. of L. Convention at St. Rocco's parish in the Shoe City.

Scheduled Saturday night festivities became gross miseries when the electricity short-circuited; the new-heating system started letting off excess steam; and above all when the engaged orchestra didn't appear! However, the sympathetic guests and delegates made the best of the situation and the affair ended up in a gala rip-roaring fashion.

Pre-convention:

Representation from distant councils was really remarkable. The spacious hall was filled to capacity at the show and dance.

Waterbury, Connecticut, Council 7, put in its first appearance since the War. The delegates were Anne Stulgis and Frank Shaknaitis, its president, who were among the fortunate ones in copping the prize of precious nylons.

Frank Zvalionis of Westfield, is perhaps still pondering as to how his name got involved in the maternity skit.

Orchids to C-1's able "Bunny" Bartkevičius who went through the show despite an annoying case of laryngitis.

Worcesterites walked off with most of the nylon and butter prizes. Vera Jurgelionis volunteered as an assistant to "Bunny" and earned only 5 lbs of sugar!

Southie's Tony Jakmauh was a surprise, when he appeared in uniform.

The housing reservations were so overrun that only sheer ingenuity could solve them. Some camped in haystacks; Athol delegates were put up in Hotel Bryant; Charlie Thompson and other delegates of C-116 battled it out with the termites at Corinne; "Slim" took several to her home and sent others to Aldona Kukauskas.

It may be stated that an apology had been published in our local newspapers regarding the general mess-up in plans. Those of you that were there, were grand sports about it all — a humble thanks from the still-struggling C-1.

Sunday's program and sessions:

The Sunday program began with a high mass celebrated at 10 a. m. in St. Rocco's church by Rev. Felix E. Norbut, local K. of L. chaplain. The pastor, Rev. John S. Švagždys preached an inspiring sermon.

Adam Batakis, local president, opened the afternoon session by

greeting the assembled clergy and delegates. Margery Milutis accompanied the convention group who sang National Anthem, Lithuanian and K. of L. hymns. Among the prominent guests present, were: Mayor Joseph H. Downey; M. Norkunas; Frank Razvadauskas, Supreme President and his wife; J. Kumpa, Managing Editor of "Vytis"; Phyllis Grendal, Supreme Fin. Sec.; Atty A. J. Young, of Ritual Committee and City Assessor, Julia Yakavonis.

Commendation to our District Vice-President, Louise Totilas, who so ably "subbed" at the sessions, in the absence of our president L. Svelnis.

Pleasant surprise to receive a telegram from Pvt. "Larry" Svelnis, who left for the service a few days previous to the Convention.

Greetings were extended from the following attending clergy: Rev. Fr. J. S. Švagždys, Rev. Fr. Norbut, Brockton; Rev. J. A. Dambrauskas, MIC. of Marianapolis College; Rev. Bruno Mažukna, MIC., of Worcester, Rev. Al. Abračinskis, Rev. J. Jutkevičius, N. E. District K. of L. Spiritual Director.

Over 100 delegates represented practically all New England Councils.

Among the important discussions was the district pilgrimage to Marianapolis. Rev. J. C. Jutkevičius, highlighted the session with his dramatic and highly inspirational talk urging the youthful organization to uphold and defend its parochial and Lithuanian heritage. Once again he was re-elected to head the Lithuanian Affairs Committee.

The new District Ritual Committee includes: Mrs. H. Kachanis of Providence, R. I.; William Montville of

Worcester; and Miss Anne Norkus of Brockton.

Two additional postwar committees were elected, namely: The Sports and Debating Committees. Distinct honor goes to Brockton with Rev. Fr. Norbutas heading the Debating team and Stanley Balberis named Chairman of the District Sports Committee.

Climaxing the session was the election of new District officers including: Frank Zvalionis of Westfield, president; Louise Totilas of Worcester, re-elected vice-pres; Casimir Pinigis of Athol, treasurer; Anne Norkus of Brockton, secretary; Lena Matulis of Brockton, assistant secretary; Patricia Zibutis of South Boston and Adele Ivaska of Worcester, trustees. Elected as delegates to the National Convention which will be held this fall in South Worcester were Frank Zvalionis of Westfield and Mrs. Mary Jurgelionis of Worcester.

Following the sessions a buffet supper was served the delegates and guests, followed by dancing. Those in charge of two-day Convention included: Misses Florence Tamulevich, Agnes Motekaitis, Aldona Butkaitis, Valerie Kavaliauskas, Josephine Juzenas, Helen Lawson, Sophie Lucas, Ruth Ykasala, Ruth Tamulevich, Charles Sheputa, L. Druzinskas, S. Karlson, J. Lawson, J. Kibart and Edward Juzenas, Lena Matulis, M. Milutis, Aldona Kukauskas, Dolores Couble, Theresa Belskis, M. Chestnut, M. Johnson, John Švagždys, Casimir Yakavonis, Vincent Mazgelis, Bronius Bartkevičius, Nellie Andrews, J. Gerry and Vinnie Salvatore.

We are most grateful to the Pastor of St. Rocco's Parish, Rev. Fr. J. Švagždys and his curates in helping to make this convention a success. The next bi-annual District Convention is scheduled to be held in Cambridge, Mass., the last Sunday in September.

Šaltyšius

Šaly kelio, vieškelėlio
Gyveno šaltyšius.

Vai dūda ir vėl dūda,
Vai tai dūda, dūdytėlė,
Gyveno šaltyšius.

Jis turėjo tris sūnelius,
Visus tris kaip vieną...

Vienas Jonas, antras Baltrus,
Trečias Matjošius...

Nuvažiavo į Alvitą
Pirkti Jonui dūdą...

Jonui dūdą, Baltrui skripką,
Matjošiui pyrago...

Anei dūdos, anei skripkos,
Anei pyragėlio...

FISHERMAN, 74, of Abolands Islands, Finland, clutches garments made by volunteers of Chicago Red Cross chapter.

NEWARK, N. J.

COUNCIL 29

The month of May saw Council 29 working hard trying to make the June 1st Parish Benefit dance a huge success. Our meeting on May 13th was well attended, in fact some of the fellows almost had to stand; But they beat the girls to the seats. It was nice to see so many volunteer to work at the dance especially after Pete Beck, the chairman, picked them. Our thanks to the other Councils who attended and Council 29 will reciprocate by attending their affairs in numbers.

We are looking forward to a very active summer with our all male Entertainment Committee headed by Joe Grim. If they can arrange affairs like they arrange the after meeting socials we'll really be entertained.

A bit of this and that

Mae Matulis who participated in the Lithuanian Folk Dances at Branch Brook Park on "I Am an American Day" made the picture page of the "Newark Star Ledger". Mae and other girls of our Council who participate in such affairs deserve a word of thanks from all because they let the rest of the world know that even if the small nation is absorbed by Russia there will always be a Lithuania.

An affair anywhere isn't an affair without Bea Masandukas. She always represents us and it would be nice to see more members as active as Bea.

Some of our members who would like transportation to an affair should look up our newly-returned member Billie Bingle. As before the war he possesses a broken down, beat up old rattle trap but it always reaches its destination.

A Nice gesture. — Genevie, Diana and others offering to help at the dance even though they were not as yet sworn in as members.

Other volunteers: All males offered to hold the ladders while the females decorated the hall.

Why does Nell Valentine keep threatening to go on a diet when her boy friend likes her as she is.

Congrats to Charlie Strolis who is now manager of St. George's Hall.

Famous last words of the Lost week-end Boys — "I'll have just one more." The boys are talking of having a married vs. single men's softball match. From this end it looks like a good match, that is if the married men can get permission from their honeys. I'm only kidding fellows. I know you can get away anytime you want to sometimes.

I wonder if the horse Richie L. rode became swayback before or after he rode him? Why don't you let the horse ride a bit, Richie. Dynamite's camera was again in action at

LIETUVA IŠ TOLO

Mylėsi Lietuvą iš tolo
Visa širdimi, visais jausmais,
Iš tolo meilė neparpuola
Po balto marmuro namais.

Iš tolo ją kaip laimę šauksi
Aušroj ir sutemų sapnuos,
O ji praskrisdama kaip paukštė
Tik skaudų ilgesį dainuos.

Regėsi ją kaip saulę skaisčią,
Kaip kūdikio šventi sapnai,
O ji gal vergės pančiuos vaikščios
Ir slėgs ją sielvartos kalnai.

Tik ji tau bus saldi paguoda,
Tik ji tau bus širdy gyva,
Balta baltųjų vyšnių soduos,
Senolių žemė — Lietuva.

Br. Brazdžionis.

the wedding of Ann Richkus and Bill Klimas. Mae Matulis and Helen Pachiura served as bridesmaids and looked as pretty as brides do on the big day. Congratulations and best wishes to the newlyweds. If the bride who now resides in the Windy City (Chicago) would like to have these snapshots, get in touch with Frankie Vaskas our man who knows all, sees all and tells me everything. XX.

WORCESTER, MASS.

COUNCIL 116

Your correspondent was absent from the May meeting of our council but the following news-bits were obtained from a fellow knight.

All plans have been completed for our GREAT semi-formal dance and we cordially invite each and everyone to come to Council 116's

POST WAR DEBUT
JUNE 20th

Wachusett Country Club
Marty Gould Orchestra

We'll be looking for you to join us in a spin and a glide at this long awaited event.

The Social Committee had arranged a dance, May 22nd, at the church hall honoring the returned servicemen of our council. Gifts were presented and refreshments served.

The individual committees are assiduously at work preparing for the National Convention. Each council will receive official information some time this month. We sincerely hope you are all planning to attend.

Aha! Cupid has found another victim — it's an engagement! The pair? It's Eva Lucas and William Meixner, Cleveland, Ohio — Congratulations!
"Paukštukė".

NORWOOD, MASS.

COUNCIL 27

The flowers that bloom in the spring (tra-la) are not getting much attention these days, not when Norwood's Council 27 can come out Victorious in the K. of L. 1946 Membership Drive. Our members may stick out their chests, but at the same time continue bringing in new K. of L'ers. There is still sufficient room for many more.

At our last meeting, it was left to a very reliable committee to find some manner in which to increase our Treasury. The committee has come up with one of those hard-to-find radios. The drawing will take place some time in June.

Wedding bells have pealed for one of our more amiable members, John "Better known as Kip" Pazniokas, and Emily Waitekus, May the fourth, in Cicero, Illinois. Council 27 wishes you both Good Luck and Best Wishes.

Frank Civilikas, our President, stood-up for Kip, but we all wonder what attracted him to stay that extra week?

Due to unforeseen circumstances our monthly May meeting has been postponed until a later date, therefore, I will be unable to report the incidents that will take place until the next issue. "OC-OC-RON"

PHILA., PA.

COUNCIL 3

We've been pretty busy planning great things for the coming months. We had planned to have a picnic but were forced to cancel our plans due to the shortages that prevail at this time.

Our Council is planning to have a Youth Day Program and have the Lithuanian Youth of Philadelphia and its vicinity attend and get acquainted. The day will be some day in October.

Larry Svelnis of C-17 visited our Council April 20th. We were glad to meet a fellow member from way up North. Larry really is a swell fellow!

Here and There

Is there an explanation for the dreamy look in Johnny T's eyes? How is the Ace No. Typist of C-3 doing these days? I bet you almost reach 10 words a minute, how about it, Butch?

Eleanor J. — I thought you said you had reformed and have been a good girl staying home at nights, but my dear, have you read the May issue of the K. of L. News?

More news in the next issue — same place.
Cement Mixer
Put-i Put-i

LIETUVOS VYČIŲ SEIMAS

įvyks šiais metais, rugsėjo-September mėnesį, 20-21-22 dienomis, Aušros Vartų parapijoje, 116 Vyčių kuopos vadovybėje, Worcester, Mass.

Konkrečiau pranešiu vėliau, dabar visas kuopas, narius širdingai kviečiu ruošti skaitlingai atvykti į mūsų organizacijos Seimą!

PRANAS RAZVADAUSKAS,
L. Vyčių Centro pirm.

ATHOL, MASS.

COUNCIL 10

Our regular correspondent, Margie Senk, has joined her husband, recently returned from overseas, and has moved to New Britain, so we have been a little behind with the news. Due to the many pressing demands on his time, our president Leonard Davidonis, has resigned and Frank Andriliunas, our able-bodied vice president has taken over.

St. Casimir's day was celebrated on March fourth and the Communion breakfast was served in the parish hall by the mothers of the K. of L. members.

Since the transfer of Fr. Michael Tamūlavicius to Worcester, we welcome Fr. John Bakanas who is carrying on the fine work as spiritual advisor.

Plans are going in full swing for the Mother's day party. I wonder if Stanley and Slip will mind bringing a cake again?

Credit goes to Quilly Yakim for doing the swell job of typing all the parts for the play which will be presented soon. She had to get up an hour earlier each morning in order to complete it.

We're glad to see Mylda Stasiunas home from the hospital and hope to see her at the meetings soon.

We welcome our new member, Anthony Brazauskas, and sincerely hope that all our returned servicemen will again resume their activity in C-10.

Next issue will give further report on our Council's progress. **Nellie.**

GREAT NECK, N. Y.

COUNCIL 109

Summer Frolic is coming your way — scheduled for June 15th at Kosmowski's Hall on Steamboat Rd. Tho it's a fat cry from the gala semi-formals at the Knickerbocker

MOČIUTE ŠIRDELE

Močiute, širdele, tai tau, tai tau,
Auginai dukrelę ne sau, ne sau.

Sukrovei kraitelį į skryneles,
Išleidai dukrelę į marteles,

Išleidai dukrelę į marteles,
Įdavei rūtelę į rankeles.

Nuskynei rūtelę nežydusią,
Išleidai mergelę neužaugusią.

Oi, verkia dukrelė martelėse,
Ir vysta rūtelė rankelėse.

Cit, neverk, mergele, aplankysiu,
Nevyski, rūtele, aplaistysiu.

Oi, verkia dukrelė aplankoma,
Ir vysta rūtelė aplaistoma.

Yacht Club — we assure everyone a good time. See you there!

Roller skating at the Minecla Rink keeps the gang in shape but why was Pete B. ribbed about the place so much at the last meeting?

See all the married folks at Navy Herman's homecoming party? — There was Flan Kenney, with posies in her hair and a smile for everyone, back from vacationing in the "Deep South" with her Billy; Frances (Zorskis) Ziegler, sparkling with stuff and nonsense with Jerry at her side; and Ann Martens, so attractive in black, laughing at hubby's attempts to speak Lithuanian. A very successful party.

Mary Rusas will be Mrs. Slim Kober by the time this issue is printed Slim's comedy and Navy's giggles go well together—happy days folks!

Error in last month's column — Charles Yonelunas has opened a liquor store — but Gene is the Photographer. Anyway — hurry up and return to the fold boys, we miss you.

Ever notice that Johnny ("kaip sako") Malis — home from his Pacific tour by the way — and Lou Sosaris have the most contagious laughs?

Charlie Vaskas of Newark — if you're reading this column — we were all sorry to hear of your illness but we know you'll be back in the swing of things before long. Best wishes from your friends in Great Neck. **H. K.**

JERSEY CITY, N. J.

COUNCIL 124

Spring is here, the flowers and trees and birds have that new life and so has Council 124 of Jersey City.

Following officers were elected: Charles Bason, President; Joseph Sable, Vice-President; Florence Bazilius, Treasurer; Adele Januzis, Secretary; Dorothy Yurelevich, Fin. Sec.; Vera Shauchunas, Correspondent; Tony Vernickas, Sgt.-at-Arms; Tony Telesia and Joseph Smith, Sports Directors.

We are certain that the above staff together with the membership will work diligently this year in order to revive our council's activities.

Congratulations and Best Wishes

To: Mr. and Mrs. John Sidtis who finally said "I do" on April 28th, in a little church in Maspeth.

To: Joe Januzis, who is back with us again, after serving Uncle Sam. Now we know why Tony V. invested in a car! Watch—to see his little butterfly in Linden.

Too bad, Eddie B. May be the next time you propose in Kearny, she'll accept. Don't give up.

Did you know that our Vince S. has adopted Tony T. as his son? Quite a combination!

May 18th dance held in St. Ann's Hall, is a thing of the past, but we sincerely hope that everyone had a delightful evening, and that you will be looking forward to another affair, soon.

Watch for this column next month. **"The Stranger".**

Chemijos Reikšmė Pasaulyje

Kas Ta Chemija?

Rašo VYTAUTAS ADOMAITIS

Su antruoju pasauliniu karu, o ypatingai su išradimu atominės bombos, pasaulis abelnai labai susidomėjo visokiais moksliniais klausimais. Įvairūs žodžiai, kuriuos prieškariniame laikotarpyje vartojo tik chemikai, fizikai, inžinieriai ar aukštųjų mokslų studentai, yra dabar beveik paprasti ir visiems žinomi. Kas dar nėra girdėjęs apie atomą, elementą, elektroną ir panašiai? Tai sąryšyje su šiuo visuotiniu susidomėjimu, yra įdomu padiskusuoti chemiją ir jos reikšmę pasaulyje.

Kas yra ta chemija? Chemija, tai yra tas mokslas, kuris ištyrė kaip ir iš ko pasaulis susideda, ir kaip gamtos duotas dovanas mes galime panaudoti dėl žmogaus naudos. Dažnai žmonės mano, kad chemija ir vaistinkystė yra tie patys mokslai. Bet ištikrųjų vaistinkystė yra tik viena chemijos šaka, kurioje dirbama su medicina—vaistais. Kitose chemijos šakose užsiėmimas su kitais dalykais: pav., electrochemijoje, studijuojama electros srovės veikmė ant visokių daiktų; mineralų chemijoje, žiūrima iš ko akmuo ir žemė susideda; biochemijoje, tēminam kaip žmogaus kūnas permaino valgį į kraują ir energiją; pramonės chemijoje, tyrinėjama, kaip pigiau, gražiau, drūčiau padaryti visokius daiktus, ar tai kojines, automobilius ar valgį; karo chemijoje, studijuojama paraką, pavojingas dujas, ir slėpiančias nuo priešų miglas; ir taip to-

liau su kitais chemijos padalinimais. Tai ir galima sakyti, kad visi vaistininkai yra chemikai, bet ne visi chemikai yra vaistininkai! Taipgi chemija yra šaltinis visokių kitų gamtinių mokslų. Ji liečia viską nuo agronomijos (žemdirbystės) iki zoologijos (gyvulių tyrinėjimo).

Dievas davė žmogui iš prigimties labai stiprų norą žinoti, ir chemija vienu būdu stengiasi šį norą patenkinti. Nors ir kaip kurie nesusipratę žmonės mano, kad grynai gamtiškas mokslas yra labai materialistiškas ir vysto bedieviškumą, chemija veda žmogų prie geresnio pažinimo Visagalio Dievo per Jo kūrinis ir pasaulio įstatymus. Daugelis žymiausių katalikų mokslininkų buvo ir dideli chemikai.

PIRMIEJI CHEMIKAI

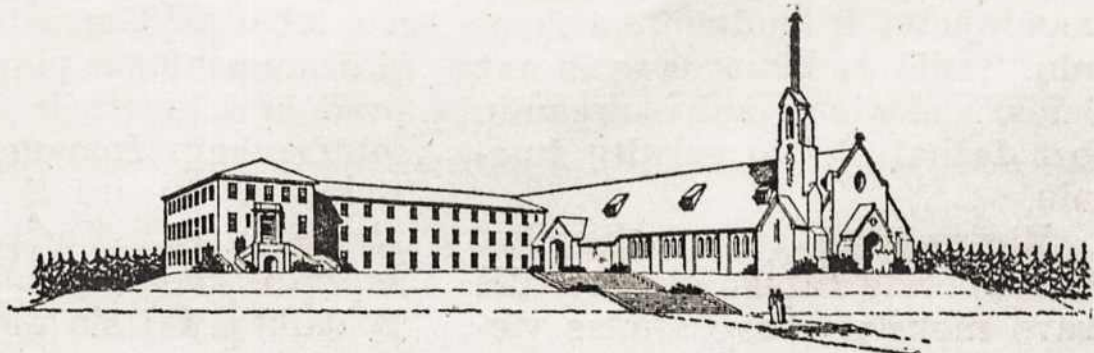
Mokslininkai, kuriuos istorija pirmučiausia paminėjo, tai buvo senieji egiptiečiai. Jie jau tūkstančius metų prieš Kristų vartojo chemijos principus medicinoje, bedarydami stiklą ir metalinius įrankius, ir patepdami savo faraonų lavonus dėl ilgo išlaikymo. Iki šiai dienai, chemikai dar negali atrasti kai kurias jų paslaptis. Chemija net ir kaip kada pavadinta "hermetiškas menas", iš to kad vienas senas egiptiškas išminčius, vardu Hermmes, davė pirmutines paskaitas apie tuos daiktus iš ko pasaulis susideda. Žodis amonija taip pat pareina nuo šių laikų, nes pagoniškoje

"ammonijos" šventykloje ji buvo pirmiausia padaryta. Tame pačiame perijode, kinai irgi vartojo chemiją bedažydami audklus ir bedarant popierą ir paraką.

Sekant juos, senieji graikai ir romėnai pradėjo daryti gamtinius tyrinėjimus. Graikų vienas didelis filosofas Aristotle'as klaidingai išvedžiojo, kad visi daiktai pasaulyje susideda iš žemės, oro, ugnies ir vandens. Graikai tur būt pirmutiniai užrekorduoti žmonės (apie 500 metų prieš Kristų), kurie pavartojo chemiją karėje. Jie uždegdavo dideles krūvas sumaišytos sieros, smalos ir kitų baisesiai smirdančių elementų prieš pilies sienų, kada vėjas patogiai pūtė, kad sudemoraliizuoti priešą dėl sekmingesnio ir staigaus puolimo ant priešų įsitvirtinimų. Ši "graikiškoji ugnis" taip gi buvo vartojama vėliau romėnų prieš arabus, o dar vėliau — arabų prieš krikščionis įvairiuose kryžkaruose Palestinoje. Čia reikia priminti, kad ir kaip kurie gyvuliai vartoja chemiją dėl priešų pasibaisėjimo, kas nežino apie šeską!

Su vakarinės Romos imperijos nykimu, arabai labai atydziai pradėjo studijuoti chemiją. Nuo šių laikų jau formalistiškai pasirodo žodis chemija. Arabai jį paėmė nuo graikiško žodžio "Xemia", kuris buvo labai senas žodis dėl Egipto, reiškiant juoda. (Egipto žemė buvo labai juoda ir derlinga). Nuo ketvirtos iki aštuntos šimtmečio, arabai labai išvystė chemiją ir jų mokyklos Egipte ir Ispanijoje buvo visų labai aukštai laikomos. Jas pradėjo lankyti daug europiečių, ir taip galutinai per šiuos studentus chemija pasiekė Europą. Svarbu ir čia paminėti, kad aiščių - lietuvių vaidy-

Statomojo Paminklinio Lietuvos Pranciškonų šv. Antano Vienuolyno ir Koplyčios, Mount St. Francis, Greene, Maine, projektas. Apie naująjį šv. Antano Vienuolyną, Amerikos Lietuvių aukomis pastatytą, koncentruosis visas Lietuvos Pranciškonų religinis, tautinis ir kultūrinis veikimas. šv. Antano Vienuolyne bus ruošiami Amerikos lietuviai jaunuoliai apaštalavimo darbams Lietuvoje. Mylėdamas šv. Antaną, prisidėk prie statomojo vienuolyno, o Dievas laimins jus už jūsų gerą širdį!

los ir kriviai turėjo neperblogiausią pažintį su medicinos chemija.

CHEMIJA EUROPOJE

Viduramžių Europos chemija buvo labai keista. Per visą šį laiką, beveik visų chemikų tikslas buvo rasti "filosofo akmenį", kuris galėtų permaitinti visokius paprastus metalus į auksą arba sidabrą; ir "amžinybės vandenį", kurio žmogus begerdamas niekad nenumirtų. Tuo tarpu, daug žmonių pradėjo chemiją laikyti, kaip kokią raganystę ir santykiavimą su pragaro jėgomis. Tas nelabai nuostabus dalykas, turint minty, kokiose aplinkybėse tie viduramžių chemikai dirbo.

Pažvelkime į praeitį ir mintimi nuskriskime į vieno senchemiko laboratoriją. Prieš įeinant į jo dirbtuvę, randame storas ažuolines ar bronzines duris, kuriose išpiaustyta visoki slapsti ir keisti simboliai. Paprastai prie jų būna prikalta dar kokio gyvulio kaukė. Su dideliu retėžių žvangėjimu, atsidaro durys ir randamies dideliame kambaryje. Šonuose yra įlankos, kuriose matome vyrus su ilgomis barzdomis ir nešiojančius įvairių spalvų ploščius ant kurių matosi išdažytos saulės, žvaigždės ir mėnuliai. Jie stovi aplinkui didelius pečius ant kurių viršaus verda ir gurguliuoja visoki tirpiniai. Kitur ant stalų stovi šimtai bonkų su visokiais skystimais, iš kurių kyla smirdantis garas. Nuo lubų kabo žvakės ir iškimšti paukščiai, ypatinai peledos, driežai ir žalčiai. Koks tai skirtingumas nuo šių dienų chemikų dirbimo vietų!

Nors beveik visi šie senchemikai buvo geriaširdžiai žmonės dirbanti dėl žmonijos, bet buvo ir tokių nuomonių, kad jie dirba su piktomis dvasiomis išnaudojimui ir mulkinimui žmonių. Todėl jų buvo daug ir ant laužų sudegintų, kaipo raganių, bet dažnai niekuo nekaltų žmonių.

Vienas iš tų gerų chemikų, kuris beveik neteko gyvybės dėl savo mokslo, buvo anglas vie-

OI TU IEVA

Oi tu ieva, ievuže,
Ko nežydi žiemužė?
Oi, oi oi—oi—oi—,
Ko nežydi žiemužė?

Ko nežydi žiemužė,
Pavasario žiedužiais? Oi...

Kam man žydėt žiemužė,
Pavasario žiedužiais, Oi...

Vėjas pūtė lapelius,
Šalna kando žiedelius. Oi...

nuolis Roger Bacon'as. Bet laimė jam, kad popiežiaus legatas Guyde Foulques jį užtarė ir apsaugojo nuo nesusipratėlių. Vėliau, kaip šis legatas pats tapo Popiežium Clementuoju IV, jis Bacon'ui daug gelbėjo savo parama.

NAUJAS CHEMIJOS AMŽIUS

Šešioliktame šimtetyje, Vokietijoje gyvenantis mokslininkas, Paracelsus, išipykęs tų dienų beviltišku aukso medžiojimu, pradėjo pritaikyti chemiją prie medicinos. "Tikroji chemijos nauda tai yra", sakė jis, "ne darymas aukso, bet išdirbimas vaistų". Jį ir galima pavadinti vaistininkystės tėvu.

Viduryje septynioliktojo šimtmečio, Robert Boyle išleido knygą "Skeptiškas Chemikas". Su ja, nušvito naujas chemijos amžius. Šioje knygoje buvo pareikšti visai nauji ir radikališki principai chemijos studijavimo ir pritaikymo gyvenime. Sekant Boyle, chemikas Priestley atrado elementą oksigeną ("oxygen", vienas iš tų gazų, kuris sudaro orą). Nuo dabar jau ir prasidėjo moderniškios chemijos perijodas. Įdomu, kad pelė pagelbėjo šiam chemikui savo vardą palikti istorijoje. Priestley atradęs šį gazą, manė, kad tai labai pavojingas, ir sugavęs peliukę, įmetė ją į šio gazo pilną bonką, kad jį greičiau sia pastiptų. Bet apsiriko!! Gazas labai peliukę palinksmo ir ji džiaugsmingai pilna energijos pradėjo šokinėti, ir atrodė, kad iautėsi kaip žmogus, kada pasiekia šviežų orą iš kokio dvikiančio urvo. Tada chemikas suprato, kad esąs atradęs naują daiktą. Iki šių dienų oksige-

nas vartojamas ligoninėse dėl palengvinimo kvėpavimo sunkiai sergantiems žmonėms.

ATOMAI

Dabar prieiname Joną Dalton, kuris atgaivino ir pertvarkė chemijos atominę teoriją. Atomai yra graikiškas žodis reiškiantis "nesupiaustomas". Visas pasaulis susideda iš labai mažų dulkelių, kurios vadinamos atomais. Ši teorija jau buvo senai žinoma. Ji buvo pirmiausia pasiūlyta graikų filosofų Demokrito ir Epicuro, ir vėliau romėno Lucretio. Bet reikėjo pasauliui laukti Dalton'o, kad jis ją galutinai užtvirtytų.

Iki dvidešimtmečio buvo manoma, kad atomai ištikrųjų yra nepadaliami. Bet sulig naujų tyrinėjimų, mokslininkai rado, kad atomas susideda iš protonų ir elektronų. Protonai, tai yra mažos "saulės" apie kurias sukasi elektronai kaip "planetos". Ko daugiau protonų, to daugiau atomas sveria. Elektronai yra beveik be svorio ir nerokuojami. (Iš tikrųjų, elektra yra tik srovė elektronų plaukiančių viela). Yra mokslininkų nuomonė, kad penkius milijonus atomų būtų galima sudėti šalia viens kito iki būtų pasiektas toks platumas koks yra taškelis paibaigoje sakinio.

ŽVILGSNIS Į ATEITĮ

Chemijos mokslas yra amžinai jaunas. Nors ir chemikai yra jau labai daug progreso padarę, bet vis tiek jie randasi tik ant gamtos slapybių slenkščio. Ko daugiau yra ištirta ir sužinoma, to daugiau matome kelių į nežinomus dalykus.

Kaip kurie žmonės pareiškė pasibaisėjimą, kad chemija, ir abelnai visas mokslas, jau esą per toli nuėjusi dėl šių laikų, kad žmogus dar nepilnai prisirengęs dėl šių milžiniškų gamtos paslapčių. Tai niekai!! Dievas neleidžia be tikslo mokslininkams žengti pirmyn. Galų gale visi žmonės, nors gal ir skaudžiai, bet vistiek kada suras, kad gamtos paslaptys veda juos prie nusižeminimo ir pagarbinimo didžiausią iš paslapčių, Sutvėrėją.

Lietuvių Našlaičių PRIETELIAMS

Pagal veikiančius emigracijos įstatymus, per vieneris metus Amerikon gali įvažiuoti 386 Lietuvos piliečiai. Naujos kvotos metai prasideda kasmet liepos 1 d.

Prezidentas Truman 1945 metų gale išleido potvarkį, kuriuo pirmenybė įvažiuoti Amerikon teikiama našlaičiams vaikams. Šis potvarkis taikomas ir lietuviams našlaičiams, esantiems amerikiečių valdomoje Vokietijos dalyje. Jų ten yra nemažas skaičius.

Atsikviesti našlaičius Amerikon atskiri asmens negali. Tai gali padaryti tik didžiulės organizacijos, kurioms valdžia pripažino teisę duoti savo afidevitus. Tokia teisė suteikta katalikų, protestantų ir žydų labdaros organizacijoms.

Amerikos Catholic Committee for Refugees, glaudžiai veikiąs su War Relief Services organizacija, sutiko duoti reikalingus afidevitus lietuviams našlaičiams, jei Bendrasai Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas užtikrins, kad našlaičių atgabenimo ir apgyvendinimo išlaidos bus apmokėtos. Kaip jau buvo ankščiau pranešta, vieno našlaičio kelionė iš Vokietijos iki New Yorko kaštuoja 163 dol., o jo išlaikymas prieglaudoje ir mokykloje — 25 dol. mėnesiui.

Kiekvienas našlaitis, atvežtas Amerikon, turi teisę būti įsūnytu (adopted), jei tik susiras jį savo šeimon paimti norinčių ir jei tos šeimos bus pripažintos tinkamomis ir galinčiomis našlaitį įsūnyti.

Pagal emigracijos kvotą Lietuvai, iki liepos 1 d. Amerikos konsulai galėtų duoti vizas 74 lietuviams našlaičiams. Jų įvažiavimo reikalui jau padaryti žygiai. Atitinkami komitetai Vokietijoje sudaro reikalingus sąrašus.

Bendrasai Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas jau turi savo sąrašė visą eilę geraširdžių lietuvių, kurie nori įsūnyti po našlaitį. Yra net tokių, kurie sutinka paimti po du! Yra atsiliepusių draugijų, kurios sutinka apmokėti vieno ir daugiau našlaičių kelionės išlaidas. Šie pranešimai labai pradžiugino BALF vadovybę. Bet dar reikia daugiau asmenų, daugiau draugijų šiam dideliam artimo meilės žygiui įvykdyti.

Dėkodami jau išgirdusiems našlaičių gelbėjimo balsą ir laukdami daugiau geraširdžių, čia norime papildomai pranešti tokias žinias:

1) Kiekvienas geraširdis lietuvis našlaičių gelbėtojas, kuris sutiko apmokėti kelionės išlaidas, yra prašomas būti pasiruošęs atsiųsti \$163.00, kai bus nurodyta.

2) Kas tik gali, yra prašomas šiai našlaičių gelbėjimo veiklai paaukoti bent kokią pinigų sumą. Čekius ir Money Order rašykite tokiu vardu: **Lithuanian Orphans Fund** ir siųskite **United Lithuanian Relief Fund of America**, 19 W. 44 St., New York, N. Y.

3) Visos lietuvių draugijos yra prašomos paskirti kiek galima didesnes aukas. Būsime labai dėkingi, jei turtin-gesnės draugijos paaukos bent vieno našlaičio kelionės išlaidoms padengti.

4) Įsūnyti našlaičius sutikusios šeimos prašomos iš anksto žinoti, kad jos galės pasirinkti pageidaujamus vaikučius, tačiau jos turi sutikti, kad įsisūnijimui našlaičiai galutinai bus atiduoti tik tada, kai prityrusios labdaros darbe komisijos tars savo palankų žodį.

Kadangi laiko nedaug liko, todėl prašome visus lietuvių našlaičių prietelius ir gelbėtojus paskubinti savo apsisprendimą ir tiesti pagalbos ranką.

UNITED LITHUANIAN RELIEF FUND OF AMERICA
19 West 44th St., New York 18, N. Y.

Knights of Lithuania

XXXIV

National Convention

**TIME and PLACE: Our Lady of Vilna Parish
Hall — Sept. 20, 21, 22.**

CREDENTIALS:

Council and District delegates must present their mandate to the Convention duly executed by the Spiritual Advisor, officers, and sealed. Selected council delegates participating in the convention will have but one vote for every ten fully paid-up members at the Center. Districts may delegate only two representatives to the Convention.

REGISTRATION:

The fee is \$10.00 per person which will include private home lodging, luncheons, evening entertainments. Send your registration fees to:
Miss Louise Totilas
18 Montrose Street,
Worcester 4, Mass.

YOUR FEE SHOULD BE RECEIVED NOT LATER THAN SEPTEMBER 7th. Registration of delegates and guests will start on Thursday, September 19th, at the Our Lady of Vilna Parish Hall. For more detailed information, kindly contact the above address.

SOCIAL ACTIVITIES:

Thursday evening — a get-acquainted and glad-to-see-you-again party at the Parish Hall. Entertainment and refreshments.

Friday evening — a Mystery Ride. Old clothes and song books are the only requisites.

Saturday evening — "Nightmares of 1946" and dance. Our Annual show. Remember the ones in the past?

Sunday evening — Convention Banquet at the Hotel Sheraton, Franklin Street, Worcester, Mass. Informal.

Council 116 is acting as host for this occasion. The Council members are proud of the privilege bestowed upon them and will endeavor to provide each delegate and guest with a memorable Convention time.

So, the National Convention Committee extends the invitation to everyone. We will be anticipating a large representation and attendance — you won't disappoint us, will you?

NATIONAL CONVENTION COMMITTEE.

Gauk nors vieną narį, ar narę kuopai, o pasitarnausi savo organizacijai ir būsi veiklus organizacijos narys.

Kas-Kur

— Vienas anglų žurnalistas atidengia vieną iš daugelio "demokratiškiausių" rinkimų technikos falsifikavimo ir šnipinėjimo būdų. Jis sako, sovietų urnos buvusios tokios siauros, kad įmesti rinkimų lapeliai tvarkingai krito ant vienas kito, taip kad vėliau buvo nesunku nustatyti, kas įmetė netinkamą lapelį.

— Lietuvos pajūrio miestuose, kaip Klaipėdoj, Palangoj bei Šventojoj yra nemaža sovietų kariuomenės. Žvejų dabojobimas yra labai budrus. Raudonarmiečiai tarp kitko plačiai dalyvauja ir propagandiniame darbe.

• AMERIKOS LIETUVIŲ dovanos Lietuvai atėjusios į Vilnių per Maskvą. Laikraščiai tą faktą paminėjo labai trumpai. Dalis siuntos Maskvoje "pasikeitė", nes iš tos siuntos kai kurie asmenys Lietuvoje gavo kariškos gamybos megzinius ir kojines ant kai kurių jų buvo rasti rusiškų firmų antspaudai. Kadangi Amerikos lietuvių dovanas skirstė komunistų partijos centro komitetas, tai geriausius daiktus gavo komisarai, jų žmonos, aukštieji kompartijos pareigūnai ir Lietuvon atkelti tarnautojai rusai.

MODERNIŠKAS J. Valstybių karo lėktuvas bal. 21, išskridęs iš New Yorko pasiekė Washingtoną į 26 minutes ir 40 sekundžių. Jis skrido apie 600 mylių į valandą.

• VYČIO VARDU LEGIJONIERIŲ POSTAS.—Chicagoje, balandžio mėn. antrojo pasaulinio karo veteranai suorganizavo naują lietuvių legionierių postą, kuriam davė vardą: DON VARNAS POST No. 986, American Legion. Leit. Don Varnas žuvo kautynėse. Pirm įstojimo į karo tarnybą jis daug veikė visuomenėje, ypač L. Vyčių organizacijoj. Jis buvo apskrities pirmininku. Sudarius postą, išrinkta valdyba, kurios Komandierium išrinktas Jack L. Jatis, Lietuvos Vyčių Centro Ritualo Komisijos narys. Naujos valdybos ir posto instaliacijos proga buvo iškilmingos ceremonijos, kuriose dalyvavo ir žuvusio leit. Don Varno jauna žmona, tėvai ir giminės, kuriems dalyviai reiškė užuojautas.

• ANTRO PASAULINIO KARO NUOSTOLIAI. — New York (LAIC) — Oficialėmis žiniomis, šio karo metu amerikiečių karių žuvo 273,830, buvo sužeistų 651,702, dingo be žinios 27,219 ir į belaisvę pateko 116,043. Taigi, iš viso, šio karo nuostoliai amerikiečiams siekia į 1,068,794.

Kaip skelbia "The New York Daily News", iš viso Antrame Pasauliniame kare žuvo tarp 12 ir 16 mil. ka-

rių, gi karo išlaidų pinigais buvo padaryta 750—800 bilijonų dolerių. Taikant aukščiausius skaičius, išeina, kad vieno kareivio mirtis kaštavo 50,000 dol. Panašiai skaičiuojant, pereitame (1914-18 m.) kare vieno kario mirtis buvo surišta su 21,000 dol., o 1904 m. rusų - japonų kare vieno kario mirčiai atiteko tik 3,200 dolerių. O kur kiti sunaikinimai ir civilių žmonių aukos?

• NATIONAL CATHOLIC PRESS ASSOCIATION CONVENES IN BOSTON. — Three-day meeting highlighted by Archbishop's address at banquet. — The Pilot, as the official paper of the Archdiocese, played host to the Catholic editors of the nation, during the week, as the National Catholic Press Association met at the Copley-Plaza Hotel for the 35th annual convention, under the direction of the local chairman, Rev. John S. Sexton, editor of the Pilot.

• NEW DRAFT BILL. — President Truman affixed a reluctant signature on May 14, to a stop-gap bill extending the draft until July 1 but banning the induction of fathers and youths 18 and 19 years old. Only men 20 through 25 will be drafted.

"LAISVOJI LIETUVA"

Patriotinis Pietų Amerikos lietuvių, kovos, visuomenės, meno ir mokslo žurnalas.

Jei norit žinoti, kaip lietuviai gyvena Pietų Amerikoj ir kaip kovoja už Lietuvos Nepriklausomybės atstatymą, tai skaitykit "LAISVĄ LIETUVĄ". Metams tik 2 doleriai. Adresas:

"LAISVOJI LIETUVA"

Calle Rio de Janeiro 4001. Cerro. Montevideo.
Rep. O. del Uruguay.

Frank G. Whitkens

Watchmaker and Jeweler

321 W. Broadway
So. Boston, Massachusetts
(K. of L. MEMBER)
Tel. SOUTH Boston 2155

Large selections of Keepsake
Diamond and Wedding rings:
Longines's, Benrus, Le-Coulte
Watches, also other famous
makes.

Fountain pens of all kinds. Sterling silver, gold and
gold filled. Jewelry of all descriptions.
Fine watch repairing & clocks. Large selections of
graduation gifts. All work is guaranteed.
HAS EXPERIENCE FOR 17 YEARS.

SOUTH BOSTON CAFE

VINCAS BALUKONIS,
Savininkas

GOOD FOOD
GOOD LIQUORS
GOOD SERVICE

260 W. Broadway
So. Boston, Mass.

UŽSISAKYKITE TONIKO PAS MUS

Pristatom geriausį
toniką — Piknikams,
Vestuvėms, Krikšty-
nomoms ir visokiems
Parengimams.

Kainos prienamos.
Tel. Dedham 1304-W

Myopia Club Beverage Co.
GRAFTON AVE., ISLINGTON, MASS.
PRANAS GERULSKIS, Sav.
Nemų Tel. Dedham 1304-R